

[Statsministeren]

Jeg skal på denne baggrund anmode om Folketingets tilslutning til den mellem regeringen og det færøske landsstyre indgåede til-lægsaftale af 1. februar 1993, til aftale af 6. oktober 1992 og til regeringens anmodning om en hurtig og velvillig behandling i Finansudvalget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændret administration af visumregler.

(Beslutningsforslag nr. B 55).

Idet jeg henviser til de bemærkninger der ledsager beslutningsforslaget, anbefaler jeg det til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til industriministeren [om, hvad regeringen agter at gøre for at forbedre sikkerheden for transport med skibe].

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 14/1 93).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene.**Spm. nr. S 335****1) Til statsministeren af:****Thor Pedersen (V):**

»Efter hvilke kriterier og procedurer vil ansættelser i Statsministeriet finde sted?«

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at ved ansættelse følges tjenestemandsløvgivningen, indgåede overenskomster samt de retningslinjer og cirkulærer, der er fastsat af Finansministeriet. Således vil ansættelse af personale ske ud fra faglige og saglige kriterier.

Jeg går imidlertid ud fra, at spørgsmålet er stillet, fordi jeg ønsker at ansætte Ralf Pittelkow i Statsministeriet. Jeg kan oplyse, at jeg helt er klar over, at en sådan ansættelse kræver særlig hjemmel, og jeg agter derfor at søge en sådan gennem et finansudvalgsaktstykke.

Thor Pedersen (V):

Jeg takker for svaret fra statsministeren. Det er helt korrekt, at en del af baggrunden for spørgsmålet er det, der fremgår af Politiken den 27. januar 1993, nemlig at statsministeren agter at ansætte sin ven i Statsministeriet.

Nu er statsministeren jo kendt for at tale meget om politisk moral og etik, og derfor vil jeg spørge: Hvordan kan man, hvis grundlaget for ansættelser er, at stillinger skal opslås, og at man skal se på faglige og saglige kriterier, i forvejen annoncere, hvem der skal ansættes?

Og så vil jeg også godt spørge statsministeren: Anser statsministeren det for at være i overensstemmelse med god politisk moral, at man ansætter venner og bekendte i statsforvaltningen for skatteborgernes penge?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Nu er det jo sådan, at det ikke er en opgave for mig at oplyse om mine familiære forbindelser, og jeg kan berolige med, at det, der er lagt til grund for mit ønske om at ansætte Ralf Pittelkow hos mig i Statsministeriet, alene er faglige og saglige kriterier. Det er selvsagt således, at når man skal vurdere, hvilke medarbejdere der knyttes til ministeriet, så lægger man også og ikke mindst vægt på den side af sagen, og det har jeg naturligvis også lagt megen vægt på.

Det kunne måske også være værd at tilføje, at jeg har indtryk af, at en tilsvarende ansættelse heller ikke var den forrige regering helt fremmed. Men jeg har ønsket, at grundlaget for denne ansættelse kom helt klart frem i forhold til Folketinget. Derfor kan jeg også oplyse, at baggrunden for den særlige hjemmel, som jeg har nævnt i mit første svar, er, at jeg har ønsket, at Pittelkows ansættelse knyttes til min periode som statsminister. Af åbenbare og også af etiske grunde har jeg således ikke fundet det rigtigt på forhånd at binde min efterfølger, når dette måtte blive aktuelt.

Thor Pedersen (V):

[Thor Pedersen]

Jeg forstår ikke helt statsministerens svar. Hvis det er fagligt og sagligt, man skal ansætte en person, forstår jeg slet ikke, hvorfor ansættelsen skal knyttes til en bestemt statsminister – for jeg går ud fra, at man i Statsministeriet altid har brug for sagligt og fagligt kvalificeret personale.

Jeg kan stadig ikke forstå, hvordan man i forvejen kan annoncere, hvem det er, man skal ansætte, hvis man lægger vægt på faglige og saglige kriterier, for det må da bero på et opslag, så folk kan søge og man dér kan vælge den bedste. Eller er det en følge af det, som vi ved altid har ligget i den store socialdemokratiske koncern, nemlig at man begunstiger venner? Jeg skal blot nævne som eksempler på det, der har været fundamentet for moralen i den store koncern gennem tiderne, dagpenge-skandalen, skandalen om Bolind, skandalen om Dansk Folkeferie, skandalen om Ungbo, der alle sammen indeholder begrebet »vennetjenester« – eller man kan sige, at de kritikpunkter, der har været rejst, har været vennetjenester.

Derfor kan jeg ikke forstå, at statsministeren kan mene, at det er udtryk for en særlig god moral, at man annoncerer i en avis, at man ønsker at ansætte sine venner, på trods af hvad der ellers er gældende regler omkring ansættelse i stats tjeneste. Jeg vil spørge statsministeren, om statsministeren ikke i almindelighed tager afstand fra nepotisme.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg ønsker ikke at gå ind i en mere polemisk diskussion med hr. Thor Pedersen. Jeg føler, at vi er i færd med at bevæge os langt ud over det spørgsmål, der er blevet mig stillet.

Med hensyn til »sager«, der er blevet rejst i forhold til forskellige politikere, tror jeg ikke, det vil være fornuftigt, at vi nu tager fat på en stor debat om dette. Unægtelig kan man jo sige, at de seneste måneders forløb nok burde tilsige hr. Thor Pedersen at tage lidt mere forsigtigt på så stærke udsagn som dem, jeg her lytter til.

Jeg skal derfor holde mig til det spørgsmål, der er blevet stillet, og svare på det, som jeg allerede har gjort det, ved at sige, at der er to valgmuligheder: Enten kan man opslå stillingen – det har ikke været aktuelt i denne situation – eller også kan man pege på en medar-

bejder, som man finder har de fulde kvalifikationer, og dernæst følge de klare lovgiver og hjemmelsregler, der gælder, og det er netop det, jeg har givet udtryk for vil ske. Der vil således i Finansudvalget blive forelagt et aktstykke, præcis som jeg har redegjort for. Mere føler jeg ikke der er at sige i den sag.

Med hensyn til moral og etik kan hr. Thor Pedersen og jeg jo mødes ved en anden lejlighed og diskutere det. Det har intet med dette spørgsmål at gøre. Jeg føler, at det, jeg her har gjort rede for – og det er det centrale – er i fuld overensstemmelse med gældende retsregler og de procedurer, der normalt anvendes både i den situation, hvor det måtte være aktuelt at opslå en stilling, og i den situation, hvor en anden procedure er valgt.

Thor Pedersen (V):

Jeg forstår stadig ikke statsministerens svar om procedurer og kriterier. Mener statsministeren virkelig, at det er et kriterium, at man er ven med den, der skal ansættes, eller mener statsministeren, at det er det faglige, der er i højsædet? Og mener statsministeren, at man kan bedømme det faglige, uden at stillinger opslås, så man kan vælge mellem dem, der søger?

Begrundelsen for ikke at slå stillingen op kan jo kun være, som det fremgår af Politiken, at det er vennerne, man skal ansætte. Og jeg mener, det er udtryk for en dårlig politisk moral at lade skatteborgerne betale for, at man ansætter venner i statsadministrationen.

Formanden:

Hr. Thor Pedersen, jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at der skal formuleres et spørgsmål i forbindelse med et spørgsmål til ministeren.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om den her nævnte procedure også medfører, at man i kommunerne fremover ikke behøver at opslå stillinger ledige, men alene kan foretage en ansættelse efter skøn.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Spørgsmålet om kommunerne føler jeg ikke ligger inden for det spørgsmåls rammer, jeg her er blevet bedt om at svare på. Men jeg ser

[Statsministeren]

ikke nogen afledte konsekvenser i forhold til kommunerne, ej heller behov for ændringer af de retsregler, der gælder for kommunernes håndtering af personalespørgsmål.

Jeg kan derimod oplyse, at jeg i denne konkrete sag har valgt den procedure, som jeg har gjort rede for, og jeg har ikke hørt – heller ikke efter forespørgsel på rette sted i Justitsministeriet – at der er grundlag for overhovedet at kritisere den valgte fremgangsmåde.

Med hensyn til udtalelserne om venskab og den slags vil jeg gerne sige, at det er der ikke tale om i denne situation. Der er tale om et kendskab til den pågældendes kvalifikationer, og jeg føler mig helt tryk ved, at det valg, jeg her har truffet, vil være en god forstærkning af Statsministeriets evne og vilje til at håndtere alle politiske sager.

Og som jeg sagde før, vil jeg gerne henstille, at man en gang imellem kaster sit blik tilbage i erindringen og spørger sig selv: Er der tidligere tilfælde i historien, hvor medlemmer af en regering har følt det fornuftigt at knytte politiske medarbejdere til regeringen, som man har et kendskab til ud fra de pågældendes faglige kvalifikationer? Det tror jeg vi alle kan erindre. Jeg kan da godt forstå, at den nye opposition føler, den skal slå ned på et emne, der har været omtalt, men jeg føler på denne baggrund ikke, at der er grundlag for at uddybe sagen yderligere.

Det centrale må være: Er der regler, der ikke er fulgt? Er der fremgangsmåder, som der ikke er levet op til? Og det ser jeg ikke grundlag for at påstå. Som jeg har redegjort for det, vil der komme et aktstykke frem i Finansudvalget, så snart de formelle procedurer er på plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 337

2) Til *skatteministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren bekræfte folketingsmedlem Bente Junckers oplysning om, at der i forbindelse med regeringsgrundlaget er afgivet et løfte fra Socialdemokratiet til Centrum-Demokraterne om, at ingen husejere må opleve en stigning i deres nettohuseje som følge af en kommende skattereform?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til folketingsmedlem Bente Junckers udtalelser herom i Radioavisen kl. 12.00 den 26. januar 1993 og ligelydende udtalelser til dagspressen, f.eks. dagbladet Information den 27. januar 1993.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne starte med at byde skatteministeren velkommen på posten. Men derfor er der jo ingen grund til at lægge fingrene imellem i dagevis.

Så vidt jeg kan se, hersker der noget nær total forvirring om, hvad regeringen vil på skatteområdet, og jeg håber derfor, at de fem spørgsmål, jeg har stillet i dag, kan bidrage til en afklaring. Til en begyndelse vil jeg derfor gerne vide, om regeringen står bag den garanti imod stigninger i nettohusejerne for ejerboliger, som CD's gruppeformand har udstedt.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne takke for den udviste interesse og velkomsten.

Jeg kan sige, at regeringen ved sin tiltræden har givet boligejerne det helt klare tilsagn, at en omlægning af skatter og afgifter vil blive udformet, så det samlede økonomiske grundlag ikke forringer økonomien for de enkelte familier i egen bolig. Desuden skal den samlede omlægning sikre balance mellem de forskellige boligformer.

Jeg er fuldstændig enig i det signal, som fru Bente Juncker har givet boligejerne, nemlig at der overhovedet ikke er grundlag for bekymring hos boligejerne.

Hr. Jes Lunde har nok i den forbindelse opfattet ordet »nettohuseje« anderledes, end det måske var tænkt. Det tekniske udtryk »nettohusejens størrelse« udtrykker måske ikke rigtig boligejernes situation. Nettohusejen vil jo falde, hvis skatteprocenterne hæves, så skattestigninger skulle i så fald være det bedste, man kunne udsætte boligejerne for.

Hvis vi i stedet holder os til indholdet i de tilsagn, som regeringen har givet boligejerne, tror jeg, vi kan være enige om, at regeringen har givet de klareste og mest vidtgående garantier, der nogen sinde er givet boligejerne af en regering.

Jes Lunde (SF):

Jeg ønsker sådan set stadig væk spørgsmålet besvaret. Det, jeg ønskede, var ikke en oplæsning af, hvad der står i regeringsgrundlaget, for det var jeg fuldt bekendt med.

Jeg ønsker et præcist svar fra skatteministeren: Ønsker skatteministeren at stille sig bag en garanti om, at der ikke kommer stigninger i nettohuselejen for den enkelte? For det er jo præcis det, som CD's gruppeformand har givet udtryk for, og jeg tror, det er af stor værdi for boligmarkedet at vide, om skatteministeren helt præcist – ja eller nej – står bag den garanti, CD har udstedt.

Skatteministeren (Stavad):

Nu er hr. Jes Lunde jo teknisk velfunderet udi spidsfindighederne, og derfor kan det godt være, at hr. Jes Lunde er meget optaget af det tekniske udtryk »nettohuselejerne«. Hr. Jes Lunde ved derfor også, at der for det tekniske udtryk »nettohuselejerne« vil blive tale om nogle mærkelige virkninger, hvis man sænker skatterne, eller hvis man forhøjer skatterne.

Det afgørende i denne sag – og det er det, fru Bente Juncker har givet som et fuldstændigt klart signal til boligejerne i fuld overensstemmelse med det regeringsgrundlag, som regeringen har aftalt – er derfor, at boligejerne kan føle sig trygge ved denne regering. Vi kan måske endda gå så vidt, at vi siger, at boligejerne for første gang i mange år har fået en sikkerhed for de enkelte familier, som skaber et reelt grundlag for en tryghed og sikkerhed på boligmarkedet, som vi har manglet i lang tid, fordi den foregående regering ikke har ønsket at være så præcis, som den nuværende regering har ønsket det.

Jes Lunde (SF):

Er det sådan, at skatteministeren har tænkt sig at svare udenom hele dagen?

Jeg synes jo ellers, mit spørgsmål var ganske præcist, og jeg må gøre opmærksom på, at nettohuselejen er ikke et eller andet meget sindrigt teknisk begreb. Det er faktisk det, som flertallet af familier handler hus efter. Nettohuselejen er det tal, man som køber af et hus lægger allermost mærke til, det er det, der er fremhævet med fede understregninger på ejendomsmæglerens opstilling, og derfor kan det da ikke være uinteressant at få skatteministerens præcise

svaret på, om han stiller sig bag CD's garanti om, at nettohuselejen ikke må stige. Ja eller nej?

Skatteministeren (Stavad):

Hr. Jes Lunde plejer at være hurtigt opfattende. Jeg mener faktisk, jeg har givet et meget præcist og meget klart svar.

Jeg går ud fra, at hr. Jes Lunde ikke mener, at de familier, der bor i højskattekommuner, og som ejer egen bolig, har en stor fordel i forhold til de familier, der bor i lavskattekommuner. Man kan faktisk se det modsatte: I lavskattekommunerne er boligpriserne væsentlig højere, og det vil sige, at den nettohuseleje, som man betaler i en lavskattekommune, faktisk er væsentlig højere end i en højskattekommune.

Så jeg mener, at hr. Jes Lunde, hvis han ellers ville bruge sin sædvanlige årvågenhed og lytte efter det, der bliver sagt, har fået et særdeles præcist svar, som ikke kan udtrykkes mere præcist, end det allerede er sket.

Jes Lunde (SF):

Jamen jeg forsøger gerne at lytte. Jeg må jo så prøve at oversætte det til konkret dansk. Betyder det, at skatteministeren synes, at den garanti, som CD har udstedt, er helt hen i vejret og umulig at leve op til? Er det sådan, svaret skal forstås?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg tror, hr. Jes Lunde er en drillepind. (*Munterhed*). Og jeg tror, hr. Jes Lunde forsøger at skabe noget forvirring, som ikke eksisterer hos andre end dem, der ønsker forvirring. Lige nøjagtig i denne situation ønsker hr. Jes Lunde en eller anden form for forvirring, som jeg er sikker på i hvert fald ikke eksisterer ét sted, nemlig hos hr. Jes Lunde selv.

Hermed sluttede spørgsmålet.

(*Tilråb*).

Formanden:

Jeg er jo i den situation, at medspørgernes ret til at spørge er afhængig af, om spørgerens talemuligheder er udtømt, og det var de altså i dette tilfælde.

Spm. nr. S 343

3) Til skatteministeren af:

Jes Lunde

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der for den enkelte husejer kan være afgørende forskel på, om en skattereform skal betyde uændret nettohusleje eller den skal betyde, at der ikke må ske en formindskelse af husejerens rådighedsbeløb?«

Skatteministeren (Stavad):

Hr. Jes Lunde har spurgt, om regeringen agter at imødekomme et krav fra et af regeringspartierne, nemlig Centrum-Demokraterne, om, at der ikke skal gennemføres en egentlig skattereform på denne side af næste folketingsvalg.

Dertil vil jeg gerne sige, at udtrykket »en egentlig skattereform« måske giver associationer i retning af en stor og dramatisk omvæltning. Hvis spørgeren med dette udtryk tænker på en omlægning i stil med den, der blev gennemført tilbage i 1987, så er det ikke regeringens hensigt at gennemføre en egentlig skattereform. Det er derimod regeringens hensigt at foretage en velforberedt, rolig, afbalanceret omlægning af skatter og afgifter.

Regeringen lægger op til en proces, hvor der trinvis over en årrække stille og roligt gennemføres justeringer i en takt, der sikrer familiernes og virksomhedernes økonomi. Der bliver altså tale om et helt andet forløb end det, vi oplevede omkring sidste skattereform; befolkningen skal kunne følge med. Det vigtigste vil være, at vi får en klar målsætning med hensyn til, hvordan slutresultatet skal se ud, så der bliver sammenhæng i det, vi gør, også på skatteområdet.

Vi iværksætter nu i regeringen et grundigt udredningsarbejde, som skal færdiggøres, inden vi optager forhandlinger med partierne uden for regeringen, og jeg kan allerede her bebude, at jeg til disse forhandlinger selvfølgelig vil tage initiativ til, at også SF bliver inviteret.

Jes Lunde (SF):

Jeg må jo starte med at bede om formandens råd. Skal jeg forholde mig til det svar, ministeren har givet, eller til det spørgsmål, vi er kommet til på dagsordenen? Ministeren svarede på et andet spørgsmål end det, vi er kommet til. Ministeren svarede på Spm. nr. S 345, men det kan vi da godt tage nu, hvis formanden ønsker det sådan.

Formanden:

Formanden har ingen specielle ønsker. Han har det ønske, at der bliver svaret på det spørgsmål, der er på dagsordenen.

Jes Lunde (SF):

Javel. Men det spørgsmål, der er på dagsordenen, har ministeren ikke svaret på endnu. Skal vi så tage hans svar først? (*Munterhed*).

Skatteministeren (Stavad):

Al begyndelse kan være vanskelig! Jeg undskylder både over for formanden og over for spørgeren. Det kan være, jeg kommer til at gentage det, jeg allerede har sagt én gang.

Men til det stillede spørgsmål – som er nr. S 343, så jeg er helt sikker – vil jeg gerne sige, at det, regeringen i forbindelse med garantien til boligejerne interesserer sig for, er den enkelte boligejers økonomiske situation. Som jeg var inde på allerede i min besvarelse af spørgsmål nr. S 337, er nettohuslejens størrelse derfor ikke den rigtige målestok i denne forbindelse. Så skulle vi jo hæve skatterne for at gavne boligejerne – hvilket jeg allerede har været inde på – ved at øge skatteværdien af rentefradrag med lavere nettohuslejer til følge. Jeg kan forsikre, at regeringen ikke går med planer om at hæve skatterne, men tværtimod om at få sænket skatterne i forhold til arbejdsindkomsten, og jeg tror heller ikke, at boligejerne i f.eks. Hørsholm ønsker at bytte kommuneskatteprocenter med boligejerne i Tornved, som har de højeste skatteprocenter.

Jes Lunde (SF):

Jeg går ud fra, at skatteministeren er enig med mig i, at hvis man tager en familie, som har en terminsudgift på 110.000 kr. om året, hvoraf de 100.000 kr. er renter, og man så sænker skatteprocenten med 10, så får familien en stigning i nettohuslejen på 10.000 kr. årligt.

Det er muligt, at man kan kompensere det ved, at skatteprocenten på familiens samlede husstandsindkomst også sænkes. Det kan måske gøre, at man overholder en garanti som den, der er formuleret i regeringsgrundlaget, om, at den samlede rådighed i økonomien for den enkelte familie ikke forringes. Men hvis jeg nu som husejer skal sælge mit hus, så kan jeg jo risikere at sælge mit hus til en, der har en helt anden husstandsindkomst, og derfor er

[Jes Lunde]

det interessant for mig, om jeg kan henholde mig til fru Bente Junckers garanti, og om jeg kan sige til den, der kommer for at købe mit hus: Jamen du har sikkerhed for, at nettohuslejen aldrig stiger; det har du fru Bente Junckers ord for.

Kan jeg sige, at regeringen har bakket det op, eller er det ikke tilfældet?

Pernille Sams (KF):

Det er utroligt, at skatteministeren vil bringe så meget usikkerhed ind i debatten, som vi oplever lige nu. Skatteministeren bryder sig helt øjensynligt ikke om at tale om begrebet nettohusleje overhovedet, og skatteministeren nævner, at det f.eks. også påvirker nettohuslejen, hvis man ændrer trækprocenterne. Ja, det gør det da, men det påvirker da f.eks. også nettohuslejen, hvis man sænker rentefradraget, sådan som regeringen har spillet ud med at man vil tage udgangspunkt i.

Det eneste præcise, Folketinget indtil nu har fået at vide som svar på de spørgsmål, der er stillet, er, at skatteministeren ikke vil svare på dem, og det er jo ikke noget særlig godt udgangspunkt, når man skal berolige boligejerne efter regeringens udspil. Skatteministeren står faktisk i en situation, hvor han sagtens kunne berolige boligejerne, hvis han bare ville svare bekræftende på det spørgsmål, der blev diskuteret lige før, men derfor har jeg da alligevel lyst til at spørge ham, om han virkelig mener, at nettohuslejen, som der her bliver spurgt om, er en ligegyldig økonomisk enhed for boligejerne.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg mener faktisk at have en vis erfaring på dette område, i og med at jeg i mange år forud for mit medlemskab af Folketinget fra pengeinstitutstolen sad og rådgav folk, der købte egen bolig. Derfor ved jeg med betydelig sikkerhed, at det, der optager den enkelte familie, når den skal købe hus, er: Hvor meget har vi til rådighed? Det er normalt en fremgangsmåde, hvor man siger: Hvor meget skal man have for at kunne dække sine omkostninger ud over bolig og skat? Det, der så er til rådighed, bruger man til at købe bolig for. Den garanti, som regeringen har udstedt, betyder, at det beløb, som familierne får til rådighed til at dække boligudgifter, ikke bliver mindre, men som hovedregel større.

Hvis man derfor skal tale om forholdet mellem familiernes økonomi og huspriserne, så er chancen/risikoen – alt efter temperament – for, at huspriserne stiger, sandsynligvis større, end for, at de falder. Derfor ser jeg ikke, at der er problemer i den sammenhæng.

Til fru Pernille Sams vil jeg gerne sige, at fru Pernille Sams jo i alle de år, hun har været her i Tinget, har været i opposition, uanset hvilken farve regeringen har haft. Derfor undrer det ikke mig, at fru Pernille Sams på dette område stadig væk er i opposition. Men jeg vil godt sige, at denne regering faktisk er optaget af at få lavet en omlægning i vores skattesystem, som betyder, at vi får lavere skatteprocenter. Jeg kan forstå, at fru Pernille Sams mener, det ville være meget mere interessant, hvis vi forhøjede skatteprocenterne, for hvis vi forhøjede skatteprocenterne, ville nettohuslejerne falde. Men denne regering vil ikke gå den vej, for vi mener, at indkomstskattesystemet i forvejen er overbelastet. Derfor er det vores bestræbelse at få lavere skatteprocenter.

Jes Lunde (SF):

Det er selvfølgelig altid spændende at høre skatteministerens helt teoretiske udredninger, og sådan nogle øvelser kan vi da altid lave her i salen, men det, der må være interessant for de enkelte husejere, er trods alt at vide, hvad der er regeringens politik på det mere praktiske plan: Kan man som husejer regne med, at man ikke får en stigning i nettohuslejen, eller er det begrebet »rådighedsbeløb«, man skal gå efter? Jeg kan oplyse skatteministeren, at for ganske mange familier vil der være adskillige tusinde kroners forskel.

Jeg kan se, at fru Bente Juncker sidder og nikker. Jeg vil gøre opmærksom på, at fru Bente Juncker jo også har muligheden for at tage ordet og give udtryk for, at i hvert fald hun er klar over, at der er ganske mange tusinde kroners forskel mellem den garanti, som fru Bente Juncker har udstedt, og den, som skatteministeren ønsker at udstede.

Derfor må jeg stadig væk spørge skatteministeren: Skal det, der er blevet sagt her i dag, opfattes som et glasklart dementi af fru Bente Junckers garanti fra regeringens side?

Pernille Sams (KF):

Nu fik vi en helt ny vinkel ind i debatten her,

[Pernille Sams]

som jeg ellers ikke har fundet i nogen af alle de udklip, jeg har siddet med om skatteministerens og andre af den ny regerings ministres udtalelser om ejerboligen. Nu sagde skatteministeren lige pludselig, at beløbet, der skal dække boligudgifterne, ikke vil blive mindre; det vil sikkert blive større. I regeringens oplæg står, at boligudgifterne ikke bliver større. Nu er det lige pludselig beløbet til at dække boligudgifterne. Det er to meget forskellige ting, og det vil jeg da gerne have en uddybning af: Hvilket af disse udsagn er det rigtige?

Så var der også en anden ting, der slog mig. Skatteministeren begyndte med at sige, at det næsten var ligegyldigt, fordi der jo blev tale om lavere skatteprocenter. Så vidt jeg har forstået, opererer regeringen ikke med skattelettelser, men med skatteomlægninger, sådan at vi altså kommer til at betale de samme skatter; de kommer bare til at hedde noget andet. Så kan man jo ikke bruge den dér teoretiske skattelettelser, der i virkeligheden kun er en omlægning, til så meget.

Men jeg fik ikke svar på det, jeg spurgte om før, nemlig om skatteministeren virkelig mener, at nettohuslejen er en ligegyldig ting, som det derfor ikke er relevant at stille spørgsmål om.

Formanden:

Jeg er nok nødt til at sige, at en medspørger har 1 minuts talletid.

Skatteministeren (Stavad):

Nej, nettohuslejen er ikke en ligegyldig ting. Men for den enkelte familie, som skal se på, hvordan den får enderne til at hænge sammen, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at hvis nettohuslejen falder, men det beløb, man har til rådighed til at leve for, samtidig bliver væsentlig mindre, vil det i hvert fald ikke være en fordel at have lav nettohusleje.

Hvis vi forhøjede skatteprocenterne med 10, ville nettohuslejerne falde drastisk, men familiernes økonomi ville samtidig blive drastisk forringet. Derfor må jeg også sige til hr. Jes Lunde, når han spørger, om det er rådighedsbeløb eller nettohuslejer: Den garanti, denne regering har givet, er en reel, ordentlig og anstændig garanti, og derfor er det, vi interesserer os for, familiernes økonomi og ikke et eller andet specifikt i familiernes økonomi. Og der-

for kan jeg sige til hr. Jes Lunde, at den måde, vi tilrettelægger en omlægning af skattesystemet på, er en sikkerhed for boligejerne for, at de kan regne med, at vi ikke kommer og hiver tæppet væk under deres samlede økonomi.

Derfor kan man sige, at det tekniske udtryk »nettohuslejerne« i den forbindelse er rimelig uinteressant.

Det, der er interessant, er, hvad familierne har at leve for. Det er det, der optager os; jeg er sikker på, at det også er det, der optager familierne.

Formanden:

Der har været visse tekniske problemer for skatteministeren. Det er der også for formanden: Hans checksystem virker ikke, og heller ikke de, der spørger, kan se, hvornår deres talletid er udløbet. Imidlertid har jeg et ur, som jeg holder øje med, og så gør jeg tegn, når talletiden er udløbet.

Det andet, jeg gerne vil sige til orientering, er, at medspørgere maksimalt har adgang til at spørge to gange til hvert spørgsmål.

Jes Lunde (SF):

Skatteministeren kom vel med sit seneste svar så nær på et klart dementi, som han åbenbart vil gå. Skatteministeren sagde, at regeringen ikke interesserer sig for et specifikt element. Det må betyde, at regeringen ikke støtter fru Bente Junckers erklæring om, at nettohuslejen skal være uantastet. Sådan må jeg opfatte skatteministerens svar.

Jeg vil sige til skatteministeren, at det jo stadig væk er sådan, at der er en væsentlig forskel på de begreber, vi diskuterer i denne debat. Én ting er, at en rådighedsgaranti kan være af værdi for den familie, der bor i en given bolig, men hvis boligen skal sælges til en familie, der har en anden skattepligtig indkomst, er det jo interessant, om man kan operere med fru Bente Junckers garanti.

Må jeg forstå skatteministerens seneste svar sådan, at det er det tætteste, skatteministeren vil komme på det reelle dementi af fru Bente Junckers udtalelser, som ligger lige bag skatteministerens læber?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg føler mig endnu en gang bekræftet i, at hr. Jes Lunde er en drillepind.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 344

4) Til *skatteministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren oplyse, om Det Radikale Venstre har tilsluttet sig en garanti til boligejerne om, at de med en kommende skatteform ikke må opleve en stigning i deres nettohusleje?«

Skatteministeren (Stavad):

Dette kan jeg gøre kort, fordi det jo hænger lidt sammen med det spørgsmål, der er stillet tidligere. Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 337, omfatter regeringens garanti til boligejerne, at det samlede økonomiske grundlag for de enkelte familier i egen bolig ikke forringes ved skatteomlægningen, og det er en garanti, som de fire regeringspartier i fuld enighed står bag.

Jes Lunde (SF):

Det er da altid rart at få at vide, at regeringen er enig. Det oplevede jeg også i en tv-debat, hvor skatteministeren som sit trumfkort til sidst udtalte, at det ikke var muligt at finde modstridende udsagn fra medlemmer af regeringspartierne om denne her sag. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han ikke føler trang til at trække den udtalelse tilbage.

Når vi ser på, hvad fru Bente Juncker har sagt om nettohuslejen, og når vi konstaterer, at regeringen ikke står bag det, og at Det Radikale Venstre heller ikke har tilsluttet sig en sådan garanti omkring nettohuslejen, føler skatteministeren så ikke trang til at trække sine udtalelser om, at der er fodslag blandt regeringspartierne, tilbage?

Skatteministeren (Stavad):

Hr. Jes Lunde har botaniseret og analyseret. Jeg synes, det er lidt beskæmmende, at hr. Jes Lunde læser udtalelser som en tekniker, når hr. Jes Lunde ved, at det er politiske udtalelser, der giver nogle meget klare signaler, som bl.a. fru Bente Juncker og repræsentanter fra Det Radikale Venstre er kommet med. Hvis hr. Jes Lunde ser på det reelle indhold i disse udtalelser, så er der fuldstændig overensstemmelse.

Jeg har stor forståelse for, at hr. Jes Lunde har et ønske om at få skabt en diskussion – uanset hvor spinkelt et grundlag den skabes på – men kendsgerningen i denne sag er, at der i enighed er givet et meget klart tilsagn til boligejerne, den mest klare tryghedsgaranti, som nogen regering nogen sinde har udstedt. Den lever vi op til, hr. Jes Lunde, og det gør de 4 partier og regeringen i fællesskab.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Betyder den karakteristik, der nu blev givet, at der var forskel på at kigge på tingene som tekniker – jeg tror, skatteministeren mener: som en, der ved noget om, hvad begreberne på området betyder – og så at komme med politiske udtalelser, at man simpelt hen ikke kan tage det for pålydende, når der kommer politiske udtalelser fra denne regering? Når regeringen f.eks. siger nettohusleje, må man så ikke lægge begrebet nettohusleje i det, skal man så tænke på noget helt andet? Skal skatteministerens svar forstås sådan, at regeringen ikke føler sig forpligtet af de ord, den bruger?

Thor Pedersen (V):

I supplement til hr. Jes Lundes spørgsmål vil jeg spørge skatteministeren: Selv om der nu kan være tvivl om, hvilken valør man skal tillægge politiske udsagn, så går jeg ud fra, at pjecen »En ny start« skal tages for det, der står i den ord for ord, bogstav for bogstav. Der taler man om, at man vil garantere den enkelte families økonomi, når det gælder ejerbolig. Jeg går ud fra, at aktiver og passiver hører til økonomien, så der ligger altså en garanti for, at prisen på den enkelte families ejerbolig ikke kan falde som følge af en skatteomlægning. Jeg går ud fra, at det må stå til troende, at formueandelen indgår i den enkelte families økonomi.

Skatteministeren (Stavad):

Til hr. Jes Lunde skal jeg nøjes med at sige, at jeg sådan set vil anbefale hr. Jes Lunde at se på helheden og sammenhængen i de oplysninger, der gives, i stedet for at botanisere og hver gang slå op i ordbog eller leksikon for at finde ud af, om der er en fortolkning et sted, som kan skabe en eller anden form for divergens.

Til hr. Thor Pedersen vil jeg sige, at jeg sådan set har svaret på hr. Thor Pedersens

[Skatteministeren]

spørgsmål. I og med at der fra regeringens side er givet løfter om, at økonomien for familier med egen bolig ikke må forringes som følge af omlægningen, ja, så ligger der også deri, at skatteomlægninger ikke naturgivet i sig selv vil bidrage til lavere huspriser.

Vi har jo desværre ikke magt over, at kreditforeninger, pengeinstitutter og andre i øjeblikket er meget, meget tilbageholdende, men jeg tror faktisk, at de løfter, der er givet, og den måde, vi griber tingene an på på skatteområdet, vil være med til at stabilisere hele boligmarkedet, hvis ikke hr. Thor Pedersen sammen med andre i den nye opposition forsøger at skabe uro. Det mener jeg egentlig ikke at nogen af os kan være bekendt.

Jes Lunde (SF):

Jo, men hr. skatteminister: Det, vi forsøger på, er faktisk at få en lille smule klarhed. Der er jo sket det, at regeringen har fremsat modstridende udtalelser på området. Når et medlem af et regeringsparti – oven i købet gruppeformanden for et regeringsparti, som fru Bente Juncker er – siger, at nettohuslejen ikke må stige, og jeg så kan se, at der er flere tusind kroners forskel på det udsagn og det, skatteministeren går og siger, så er det da interessant for boligejerne at få at vide, hvor de er henne.

Gør det ikke en lille smule indtryk på skatteministeren, at alle, der er i salen i dag, kan se, når vi stiller spørgsmål om, hvilke garantier, der er givet, og om der er givet en meget vidtgående garanti, at fru Bente Juncker sidder og nikker meget energisk, mens man samtidig kan iagttage fru Elisabeth Arnold sidde og virre med hovedet til et nej? Gør det intet indtryk på skatteministeren? Kan skatteministeren ikke se det, som vi andre kan se?

Thor Pedersen (V):

Skatteministerens svar til mig var jo ikke ganske klart. I pjecen »En ny start«, som er optakt til regeringssamarbejdet efter regeringsdannelsen, står der klart, at man *garanterer* den enkelte families økonomi. Nu siger skatteministeren, at skatteministeren tror, at det nok er sådan.

Spørgsmålet er: Er der en garanti – eller er der ingen garanti – som også omfatter formuedelen? For man kan ikke garantere en økonomi, uden at man også garanterer formuedelen,

der jo indgår som familiens økonomiske grundlag.

Skatteministeren (Stavad):

Må jeg sige til hr. Jes Lunde, at jeg kan forstå, at man nu skal passe meget, meget på, hvordan man ser ud i hovedet, for selv når hr. Jes Lunde ser folk bagfra, kan han se mimikken. Jeg har den fordel i forhold til hr. Jes Lunde, at jeg har kunnet iagttage de nævnte personer forfra, og jeg har den fuldstændig modsatte opfattelse af det, hr. Jes Lunde har oplevet fra den vinkel, hvorfra han følger begivenhederne.

Til hr. Thor Pedersen må jeg sige: Jamen jeg mener faktisk, at svaret er så krystalklart, som det kan gives: Når vi sikrer boligejernes økonomi, som der er givet tilsagn om, så er konsekvensen, at ændringer og omlægninger på skatteområdet ikke vil kunne bidrage til at forringe huspriserne og til usikkerhed omkring huspriserne. Dermed bliver hr. Thor Pedersens spørgsmål illusorisk.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han vil deltage i min opfordring til, at fru Bente Juncker og fru Elisabeth Arnold tager ordet og siger, hvad de mener om denne sag, så vi ikke er henvist til at studere kropssprog.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 345**5) Til skatteministeren af:****Jes Lunde (SF):**

»Betragter ministeren folketingsmedlem Bente Junckers udtalelser om, at Centrum-Demokraterne vil træde ud af regeringen, hvis en skattereform betyder en stigning i nettohuslejen for ejerboliger, som en tom trussel?«

Skatteministeren (Stavad):

Alle ved, at CD er og igennem hele sin historie har været stærkt optaget af, at ejere af ejerboliger sikres en god behandling og heller ikke bliver ramt af den skatteomlægning, som vi står over for. Det er i øvrigt mit indtryk, at det er en holdning, som deles meget, meget bredt her i Tinget. Det mener jeg også at tidligere forespørgselsdebatter har vist.

[Skatteministeren]

CD's gruppeformand, fru Bente Juncker, har lagt stor vægt på den trykkesgaranti, som regeringen i fællesskab har udstedt til boligejerne. Det er kun en yderligere understregning af, at den uro, som nogle forsøger at oppiske på boligmarkedet, er grebet ud af den blå luft, og at den har en helt anden hensigt, desværre, end at tjene boligejernes sag.

Jeg må sige, at regeringen er enig med fru Bente Juncker, og det er netop på den baggrund, at regeringen har udstedt et så klart og vidtgående tilsagn over for boligejerne, som tilfældet er i regeringsgrundlaget.

Jes Lunde (SF):

Jeg er ked at måtte blive ved med at piske skatteministeren, men ministeren svarer jo stadig væk udenom. Formuleringen af spørgsmålet er en anden end den, ministeren tog udgangspunkt i.

Spørgsmålet går igen på den garanti, som fru Bente Juncker har udstedt omkring stigningen i nettohuslejen, ikke på de formuleringer, der ligger i regeringsgrundlaget, men omkring nettohuslejen. Fru Bente Juncker har givet udtryk for, at CD's regeringsdeltagelse er afhængig af, at der ikke sker nogen stigning i nettohuslejen. Det er da interessant at vide, om en sådan bemærkning fra fru Bente Junckers side fører til, at skatteministeren føler, at han er nødt til at leve op til den erklæring, som fru Bente Juncker har fremsat, eller om skatteministeren betragter den som en tom trussel, og at han i stedet kan henholde sig til formuleringerne i regeringsgrundlaget.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg forstår, at hr. Jes Lunde ønsker at fortsætte en stor diskussion om nettohusleje eller noget andet. Jeg må beklage, jeg mener ikke, at jeg kan bidrage med nye synspunkter i den diskussion, og derfor har jeg heller ikke yderligere at tilføje til uddybning omkring nettohuslejen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 338

6) Til skatteministeren af:**Jes Lunde (SF):**

»Agter regeringen at imødekomme Centrum-Demokraternes krav ved, at der slet ikke gennemføres en egentlig skattereform på denne side af næste folketingsvalg?«

Skriftlig begrundelse

Den seneste tids udtalelser har skabt voldsom usikkerhed om, hvad der er regeringens politik. Da en skattereform er af afgørende betydning for mange familiers økonomiske dispositioner, er det væsentligt at få skabt klarhed over regeringens holdning og de planer, der er aftalt.

Skatteministeren (Stavad):

Det bliver vist lidt af en gentagelse i forhold til en lille fejltagelse tidligere. Til spørgsmålet om at gennemføre en egentlig skattereform på denne side af et folketingsvalg vil jeg godt sige, at udtrykket »en egentlig skattereform« kan give associationer i retning af en stor og drastisk omvæltning. Hvis spørgeren med det udtryk tænker på en omlægning i stil med den, der blev gennemført i 1987, ja, så er det ikke regeringens hensigt at gennemføre en egentlig skattereform heller ikke på denne side af et folketingsvalg.

Det er derimod regeringens hensigt at foretage en velforberedt, rolig, afbalanceret omlægning af skatter og afgifter. Regeringen lægger op til en proces, hvor der trinvis over en årrække stille og roligt gennemføres justeringer i en takt, som sikrer både familiernes og virksomhedernes økonomi. Der bliver altså tale om et helt andet forløb end det, vi oplevede omkring sidste skattereform. Befolkningen skal kunne følge med. Det vigtigste vil være, at vi får en klar målsætning om, hvordan slutresultatet skal se ud, så der bliver sammenhæng i det, vi gør, også på skatteområdet.

Som tidligere sagt iværksætter vi nu i regeringen et grundigt udredningsarbejde, og når det er færdiggjort, vil der blive optaget forhandlinger med andre partier uden for regeringen. Og som jeg allerede har givet udtryk for, vil jeg personlig sørge for, at også hr. Jes Lunde og SF bliver inviteret til disse forhandlinger.

Jes Lunde (SF):

Jeg kan se, at økonomiministeren også er

[Jes Lunde]

kommet til stede i salen. Det synes jeg er helt udmærket, for vi diskuterer jo en radikal mærkesag i øjeblikket.

I november måned havde vi en forespørgselsdebat i Folketinget, hvor vi vedtog en dagsorden på baggrund af en debat om Personskatteudvalgets betænkning. Alle partier undtagen CD stemte for en dagsorden om, at der nu skulle gang i skattereformforhandlingerne med udgangspunkt i Personskatteudvalgets betænkning.

Der lå som en klar linie i den debat, vi havde om skattereformen i november måned her i salen, at det skulle være en reform på samme ambitionsniveau som det, der var lagt op til fra Personskatteudvalgets side. Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, om hans udtalelser skal forstås sådan, at regeringen har sænket ambitionsniveauet afgørende, således at man overhovedet ikke vil op i nærheden af det niveau, der er lagt af Personskatteudvalget, hverken målt i milliarder eller målt i den tidsmæssige omlægning af disse her ting. Har regeringen sænket ambitionsniveauet afgørende? Hvis økonomiministeren har lyst til at deltage i besvarelsen af spørgsmålet, synes jeg, at det kunne være udmærket.

Kirkegaard (KF):

Der er stillet en række konkrete spørgsmål i dag, og jeg konstaterer, at vi ikke har fået et eneste præcist svar. Det beklager jeg stærkt. Det betyder jo, at boligejerne fortsat må klamre sig til skorstenen i skræk og rædsel. Jeg vil godt stille et supplerende spørgsmål, som skatteministeren i det mindste må kunne svare konkret på.

Skatteministeren har sagt, at nu skal der være nogle interne overvejelser i regeringen og der skal ske et udredningsarbejde – det skal nok give nogle interessante diskussioner – og først når de er afsluttet, kan boligejerne så få besked, om det, de mister, er 1.000 kr., 5.000 kr. eller 10.000 kr. Må jeg spørge skatteministeren, hvornår regeringen er klar med sit udspil, så vi kan få det her afgjort over for boligejerne?

Skatteministeren (Stavad):

Til hr. Jes Lunde kan jeg sige, at som det også fremgår af regeringsgrundlaget, tager vi i det udredningsarbejde, som vi nu går i gang

med, og i de forhandlinger, der senere kommer, udgangspunkt i Personskatteudvalgets betænkning. Det vil også sige, at dér, hvor vi står i øjeblikket, er ambitionsniveauet ikke lavere end det, der ligger i Personskatteudvalgets betænkning.

Så spørger hr. Jes Lunde til det tidsmæssige forløb. Vi synes, det er en god målsætning, der findes i Personskatteudvalgets betænkning om en omlægning over 5-6 år, men det, vi har sagt i regeringsgrundlaget, og som vi lægger meget vægt på, er, at den skal foregå i en sådan takt, at vi fuldt ud kan leve op til de tilsagn og løfter, der er givet såvel til boligejerne som til virksomhederne. Derfor er der heller ingen, der i dag med fuldstændig sikkerhed kan sige, om vi kan køre processen igennem i løbet af 5-6 år, eller om det tager et par år mere. Der skal altså være sammenhæng i det, der foretages.

Men jeg vil da godt sige, at hvis partierne i Folketinget vil udvise en ordentlig, fornuftig forhandlingsvilje og imødekommenhed, vil det i sig selv være et meget positivt bidrag til, at vi kan nå noget på området.

Må jeg sige til hr. Kirkegaard, at hr. Kirkegaard vist ikke har læst det tilsagn, som vi har givet. Det er jo netop det tilsagn, der gør, at boligejerne ikke behøver at være utrygge, og det spørgsmål, som hr. Kirkegaard lægger op til, om man mister så eller så meget, er uaktuelt, fordi det er bortvejret af det, der står i regeringsgrundlaget.

Jeg forstår godt hr. Kirkegaards tvivl, for den regering, som hr. Kirkegaard var medlem af indtil for ganske kort tid siden, ville jo aldrig nogen sinde give en garanti, give den tryghed for boligejerne, som den, den nuværende regering har gjort; men der er altså kommet andre boller på suppen.

Jes Lunde (SF):

Jeg kan da bestemt tilsige skatteministeren forhandlingsvilje fra SF's side.

Nu var det jo sådan, at vi nåede i december måned at komme til forhandling med den daværende skatteminister, hr. Peter Brixtofte, og det undrer os sådan set, at efter at Det Radikale Venstre – som går meget ind for denne skattereform og hilste Personskatteudvalgets betænkning velkommen – er kommet ind i regeringen, så er tempoet blevet helt afgørende

[Jes Lunde]

nedsat. Den fhv. skatteminister var i gang med forhandlinger med os, men nu har vi nærmest indtryk af, at det hele er sat i stå for flere måneder. Det undrer os, hvorfor det, at Det Radikale Venstre er gået i regering, gør, at skattereformprocessen er blevet udskudt. Har skatteministeren en god forklaring på det?

Kirkegaard (KF):

Jeg syntes ellers, at jeg serverede skatteministeren alle tiders chance på en sølvbakke for at kunne komme ud af dagen med så megen ære i behold, at han kunne sige, at han i det mindste havde svaret på ét spørgsmål.

Jeg spurgte: Hvornår er regeringen klar med sit udspil over for partierne? Er det om to måneder? Fem måneder? Er det om et år? Eller hvornår er det? Det må man dog i det mindste kunne svare på.

Pernille Sams (KF):

Nu begynder det at blive rigtig mærkeligt, synes jeg. Ved det foregående spørgsmål lagde skatteministeren til grund for sin besvarelse, at der ikke skulle laves nogen stor, forkromet skattereform, men at der skulle ske en række reguleringer hen ad vejen. Men ved dette her spørgsmål lægger skatteministeren så til grund, at der skal laves en stor skattereform. Kan vi ikke i hvert fald få konkretiseret, hvilket af de to svar vi skal regne med?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg forstår på hr. Jes Lunde, at han har oplevet det besøg, han aflagde i Skatteministeriet i december måned, som en forhandling. Jeg oplevede det nok mere som en spørgetime, hvor den daværende regering ønskede at få at vide, hvad de daværende oppositionspartier ønskede sig, hvorimod det var fuldstændig umuligt i hvert fald for os at få noget at vide om, hvilke planer regeringen havde.

Derefter oplevede vi hen over nytår, at statsministeren og den daværende skatteminister kom med en lang række forskellige meldinger, som skabte betydelig forvirring. Det er ikke stilen i denne her regering. Vi mener faktisk, at tingene skal gøres ordentligt og i den rigtige rækkefølge, og vi vil ikke ulejligt andre partier med noget, som ikke er ordentligt gennemarbejdet. Vi vil heller ikke genere befolkningen med noget, som vi ikke ved hvad er.

Derfor vil der blive gennemført et ordentligt stykke forarbejde. Der er fuldstændig enighed om i regeringen, at sådan griber vi tingene an på dette her område, ligesom vi griber det an på andre områder. Det kan godt være, at det bliver en ny oplevelse for hr. Jes Lunde og alle andre, at vi nu gør tingene i den rigtige rækkefølge i stedet for i den forkerte.

Til hr. Kirkegaard vil jeg sige, at vi er i gang med at vurdere omfanget af det arbejde, som skal gennemføres, og jeg tror, at jeg kan love hr. Kirkegaard, at inden denne uge er omme, vil hr. Kirkegaard også få noget mere oplyst om, hvornår vi forventer at kunne gå i gang med forhandlingerne med andre partier. Men vi ønsker faktisk, at dette arbejde skal gøres, så at man får et så godt tilbud – også for Det Konservative Folkeparti – når man kommer til forhandling, at man ikke kan sige nej til det, sådan at der kommer noget reelt ud af det.

Til fru Pernille Sams vil jeg sige, at der faktisk ikke er nogen modstrid i det, jeg har sagt. Det, vi gør, er stille og roligt at gennemføre det i den takt, som det nu engang kan gøres med overholdelse af de løfter, vi har givet både til virksomhederne og til boligejerne. Derfor vil der blive den stille og rolige glidende takt, som slutter med, at vi får et skattesystem, der hænger sammen.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han ikke er enig med mig i, at det forhold, at vi nu har en flertalsregering, giver nogle særlige forpligtelser. Når en mindretalsregering spiller ud, kan det være svært for boligejere, erhvervsfolk osv. at vide, hvor det ender, det er noget, de er henvist til at gætte på; men når vi har en flertalsregering, er det jo sværere at finde sig i, at man internt sidder og putter med et oplæg, som har en forholdsvis stor autoritet, når det engang bliver fremlagt, fordi der må forventes at være et flertal bag det.

Er skatteministeren ikke enig med mig i, at det er meget u hensigtsmæssigt, hvis der skal gå adskillige uger, ja, måske måneder, hvor regeringspartiernes medlemmer kommer med modstridende udsagn om, hvad der bliver indholdet af en skattereform, og hvor husejere og erhvervsfolk derfor ikke aner, hvilket ben de skal stå på i deres dispositioner? Hvis sådan en usikkerhed kommer til at vare i lang tid, skaber

[Jes Lunde]

man fra regeringens side, uanset om man ønsker det eller ej, en meget grundig usikkerhed på de forskellige markeder.

Er skatteministeren ikke enig i, at det, at vi har en flertalsregering, gør, at man fra befolkningens side må forlange en rimelig overensstemmelse i de meldinger, der kommer fra regeringen, og at vi også må forlange, at vi meget snart her i Folketinget får præsenteret et klart grundlag for, hvad regeringen egentlig vil på dette her område?

Bodil Thrane (V):

Skatteministeren siger, at regeringen ikke vil melde ud med noget, som kan genere partierne i Folketinget, men heller ikke med noget, som kan genere befolkningen. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, hvorfor regeringen så melder ud med så mange modsatrettede synspunkter i dette spørgsmål. Var det ikke lidt mere praktisk, om det havde været gennemarbejdet, inden der kom meldinger ud til befolkningen?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er enig med hr. Jes Lunde i, at det, at vi nu har en flertalsregering, skaber en stabilitet, som vi har trængt til i meget lang tid. Jeg er også enig med hr. Jes Lunde i – sådan forstod jeg det, som hr. Jes Lunde gav udtryk for – at det, at det er en flertalsregering, der har givet nogle tilsagn, betyder, at boligejere, virksomheder og andre kan føle sig trygge ved, at man vil leve op til de tilsagn.

Som flertalsregering er vi i den gode situation, at vi faktisk kan gøre tingene i den rigtige rækkefølge. Der vil ikke blive puttet med nogen oplæg. Denne regering er, selv om det er en flertalsregering, ikke en selvtilstrækkelig regering, det er en regering, som ønsker at komme med udspil over for andre partier. Eksempelvis på skatteområdet anser vi det for at være meget vigtigt, at vi også får andre partier med, og at vi får en så betydelig bredde, som det nu engang er muligt – og det tilsagn er hermed også givet.

Jeg er ikke helt klar over, om fru Bodil Thrane har overværet hele debatten; men hvis fru Bodil Thrane havde fulgt hele debatten, ville hun have hørt mig sige, at jeg tror, vi har en fælles oplevelse af, at disse forsøg på at fortolke forskellige udtalelser er et forsøg på at skabe uenighed på et teknisk grundlag. De politi-

ske budskaber, der er afgivet af samtlige medlemmer af de fire regeringspartier, har været fuldstændig identiske, og jeg er glad for, at konklusionen på debatten her i dag bliver, at vi nu i fællesskab – også med Venstres boligpolitiske ordfører – kan gå ud og sige til boligejerne: I har faktisk med denne regering fået den største sikkerhed og den ro på boligmarkedet, som man har kunnet ønske sig i meget, meget lang tid.

Pernille Sams (KF):

Betyder skatteministerens sidste bemærkninger om, at det ikke er en selvtilstrækkelig regering, selv om det er en flertalsregering, at vi kan regne med – og at boligejerne kan regne med – at regeringen ikke vil gennemføre den løbende skattereform, som vi nu kan forstå der bliver tale om, kun med regeringens egne stemmer? Kan vi sige klart til boligejerne, at hvis der ikke er et flertal i Folketinget, som er langt bredere end regeringens eget meget snævre flertal, for det, så bliver det ikke til noget?

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han er enig med mig i, at det er uhensigtsmæssigt, hvis det, skatteministeren kalder ensartede politiske udsagn, rummer flere tusind kroner i forskel for den enkelte boligejer, og at der ikke er særlig meget ensartethed i det. Det var det ene, jeg gerne vil spørge om.

Det andet er i forlængelse af det, fru Pernille Sams spurgte om, om skatteministeren er enig med CD's gruppeformand, fru Bente Juncker, i, at Venstre og Konservative har vetoret over for gennemførelse af en skattereform. Jeg er helt enig i, at det er en fordel, hvis en skattereform har bred politisk opbakning, for så har den selvsagt større bæreevne, men er det sådan, at Venstre og Konservative isoleret set har en egentlig vetoret over for, om der kommer en skattereform? Det har fru Bente Juncker givet udtryk for, og jeg synes, det er interessant at vide, om det er udgangspunktet for forhandlingerne, at der er uddelt særrettigheder til Venstre og Konservative.

Skatteministeren (Stavad):

Indtil det modsatte er bevist, har jeg en tyrkertro på, at der fortsat er bred enighed her i Tinget om, at der er behov for at lave fornufti-

[Skatteministeren]

ge omlægninger i vores skattesystem. Er den vilje til stede, mener jeg egentlig ikke, at vi nu skal bruge kræfter på at interessere os for de teoretiske spørgsmål, som både hr. Jes Lunde og fru Pernille Sams stiller. Hvis man vil bidrage positivt og også have indflydelse på, hvordan tingene skal udformes, vil man møde en regering, som både vil lytte, forhandle og være formidler af det brede samarbejde også på skatteområdet. Hvis man derimod møder destruktivt op – det forudsiger jeg ikke at der er stor risiko for, stadig væk indtil det modsatte er bevist – er det klart, at man ikke skal kunne sidde som enkeltparti og blokere for fornuftige tiltag. Men jeg forudsætter, at både Venstre, De Konservative og Socialistisk Folkeparti vil deltage i dette arbejde for at få det bedst mulige resultat. Det tror jeg tjener befolkningen, det tror jeg tjener os alle sammen bedst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 339

7) Til *skatteministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Hvordan vil regeringen sikre sig, at prisen på boliger ikke generelt falder, når man opererer med, at 20 pct. af det eksisterende rentefradrag skal væk, samt at lejeværdien skal beskattes hårdere?«

Pernille Sams (KF):

Hele det danske samfund er spændt på, hvordan de egentlig skal forstås, mange af de pæne formuleringer, som findes i det papir, regeringen har valgt at kalde »En ny start«. Ét sted, hvor regeringens skridt i hvert fald følges med meget stor angst og bæven, er på boligmarkedet og blandt alle de familier, som har købt en ejerbolig. Her giver regeringsgrundlaget meget, meget selvmodsigende svar. Man tager udgangspunkt i, at rentefradraget skal beskæres med 20 pct., og at lejeværdien skal beskattes hårdere uden compensation i andre boligudgifter. Samtidig siger man, at skatteomlægningen skal udformes således, at det samlede økonomiske grundlag ikke forringes for den enkelte boligejer, og således, at prisen på boliger ikke falder.

Tilbage står man med et kæmpestort spørgsmål med hensyn til, hvordan det skal

kunne lade sig gøre. Umiddelbart modsiger det sig selv, og regeringen vil ikke bidrage med oplysninger om, hvordan det egentlig skal kunne harmonere.

Derfor vil det være uhyre relevant at få svar på det spørgsmål, der her er stillet.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg beklager, at der desværre bliver nogen overlappning, i og med at så mange har stillet så mange spørgsmål, og selv om jeg er glad for interessen, kan der måske blive lidt for megen gentagelse.

Men regeringen har altså afgivet en garanti til boligejerne, som er den klareste, nogen regering har udstedt. Når familiernes økonomi sikres – og her taler vi om familierne i egen bolig – og omlægningerne gennemføres i et roligt og realistisk tempo, vil boligpriserne også kunne fastholdes.

Jeg har i øvrigt noteret mig, at der allerede forud for regeringens tiltræden har været udtrykt bred enighed – også fra fru Pernille Sams' eget parti – om, at boligejerne ikke må rammes af omlægningen af skattesystemet. Derfor vil jeg også stærkt opfordre til, at vi nu hjælper hinanden med at tilvejebringe og fastholde den ro på boligmarkedet, som både regeringens garanti og den brede enighed giver sagligt belæg for.

Jeg synes, det er en smule beskæmmende, at det første, Det Konservative Folkeparti og Venstre gør, efter at de er blevet oppositionspartier, er at skabe usikkerhed og så tvivl om den enighed, der har vist sig på dette felt indtil regeringsskiftet. Regeringen ønsker en saglig debat, og det bidrog de nuværende regeringspartier i høj grad til, da vi var i opposition. Det eneste, Venstre og De Konservative opnår, er at skabe unødigt usikkerhed, og den eneste gruppe, der risikerer at komme til at betale for Venstres og De Konservatives oppositionspolitik, er boligejerne. Derfor vil jeg gerne opfordre til, at den saglighed, der eksisterede mellem den foregående regering og den foregående opposition, bliver overført til den nuværende opposition; den er til stede i den nuværende regering.

Pernille Sams (KF):

Jeg efterlyser et svar på mit spørgsmål, for det fik jeg slet ikke. Jeg kan godt læse spørgsmålet op:

[Pernille Sams]

»Hvordan vil regeringen sikre sig, at prisen på boliger ikke generelt falder, når man opererer med, at 20 pct. af det eksisterende rentefradrag skal væk, samt at lejeværdien skal beskattes hårdere?«

Det fik jeg ikke svar på. Den eneste anelse af et svar, jeg fik, var, at man ville gennemføre omlægningerne i et roligt tempo – det var den eneste vejledning, der var at hente her – men ikke noget om, hvordan i alverden man ville sørge for, at priserne ikke faldt, selv om man beskar rentefradraget med 20 pct., og hvad der nu ellers er i det her.

Vi savner nogle detaljer, og jeg vil gerne sige, at det altså er regeringen, der skaber uro her. Vi beder bare om at få det til at hænge sammen, så vi kan få skabt ro. Men da regeringen ikke vil svare på disse helt tydeligt selvmodsigende ting, ting, som ikke kan lade sig gøre, skaber man selvfølgelig uro, for så fremstår det jo, som om det ikke kan lade sig gøre. Og det kan det formentlig heller ikke.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er ikke sikker på, at jeg inden for rammerne af spørgetiden ville være i stand til at give fru Pernille Sams en pædagogisk indføring i de økonomiske mekanismer på dette område, men jeg stiller mig gerne til rådighed efterfølgende.

Det, der er tilfældet, er, at når boligejernes økonomi ikke forringes, er der heller ingen risiko for, at boligpriserne falder.

Pernille Sams (KF):

I betragtning af, hvor overfladiske svar vi hidtil har fået fra skatteministeren på alle disse spørgsmål, er det utroligt, at skatteministeren bare vil affeje dette med at sige, at han ikke ønsker at komme med økonomiske redegørelser her – i betragtning af, at det er så vigtigt et emne, vi taler om.

Under spørgsmål nr. 3 på dagsordenen – et af hr. Jes Lundes spørgsmål til skatteministeren – svarede skatteministeren, at beløbet, som skulle dække boligudgifterne for den enkelte familie, ville blive større. Derfor kunne man også godt – ligger der så implicit i svaret – betale større boligudgifter, for ellers var der jo ingen grund til dette her.

Når man skal til at betale større boligudgifter med et større rådighedsbeløb, hvordan

hænger det så sammen med, at prisen på boliger, altså prisen for at bo i egen bolig, ikke må stige? Det må den jo ikke, for så falder købsprisen på boligen.

Der er noget helt ulogisk i dette her. Man kan ikke have en købspris, som ligger fast, samtidig med at det at bo i boligen bliver meget dyrere. Det har regeringen simpelt hen slet ikke gennemanalyseret; man er gået ud med nogle helt overfladiske, selvmodsigende ting, som det slet ikke er urimeligt at befolkningen får klare svar på.

Formanden:

Jeg er altså nødt til at sige, at taletiden er 1 minut.

Pernille Sams (KF):

Lampen blinker, så vi kan ikke kontrollere det.

Formanden:

Men jeg kan kontrollere det, og jeg kan konstatere, at man ikke holder sig inden for den tid, der er afsat.

Skatteministeren (Stavad):

Nu er jeg jo ikke i den situation, at jeg kan svare med et spørgsmål, men så vil jeg svare med en konstatering.

Det, vi kan konstatere, er, at når vi tager sammenlignelige kommuner, viser det sig, at boligpriserne faktisk er højere i kommuner med lave skatteprocenter end i kommuner med høje skatteprocenter.

Det, vi taler om her, er at nedsætte skatteprocenterne, og hvis man skal forudsige en tendens for ejerboligpriserne, vil den derfor snarere være af opadgående end af nedadgående karakter – hvis virkeligheden ikke pludselig ændrer sig, og det ser jeg ingen grund til at den skulle.

Pernille Sams (KF):

Nu siger skatteministeren, at der er tale om, at vi skal nedsætte skatteprocenterne. Så vidt jeg kan læse i »En ny start«, er dette lige så meget et spørgsmål om, at vi skal nedsætte rentefradragets værdi med 20 pct., og det er det, der vil bevirke, at det bliver meget dyrere for den enkelte familie at bo i sin bolig.

[Pernille Sams]

Det forholder skatteministeren sig overhovedet ikke til. Hver eneste gang der har været spurgt om nettoudgifter, og hvad vi ellers har spurgt om, har skatteministeren bare sagt, at det egentlig er ret irrelevant, nu skal skatteprocenterne jo falde, og så gør det hele ikke så meget.

Skatteministeren har i sit oplæg samtidig taget afstand fra, at der skal være skattelettelser, så det nytter ikke noget at henvise til, at marginals-katten skal falde. Der skal ikke være skattelettelser, det skal bare hedde noget andet, altså det skal være nogle andre skatter.

Så vil jeg gerne spørge: Når dette ikke skal koste nogen noget, hvordan kan beløbet så bidrage til at sænke marginalskatterne?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 340

8) Til *skatteministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Er det rigtigt forstået, at regeringsgrundlaget opererer med en garanti i forbindelse med en kommende skattereform, som hver eneste familie og hver enkelt boligejer kan fæste lid til, eller er det kun visse boligejere, der kan regne med garantien?«

Pernille Sams (KF):

Både regeringsgrundlaget og sidepapirerne opererer udtrykkeligt med garantier til den enkelte familie i egen bolig. Jeg kan citere fra regeringsgrundlaget:

»Omlægningen udformes således, at det samlede økonomiske grundlag ikke herved forringes for de enkelte familier i egen bolig.«

Og tilsvarende ting kunne jeg citere fra sidepapirerne.

Ikke desto mindre har regeringen allerede formået at få skabt en helt mærkværdig følelse af, at den nok ikke forstår disse ord på den samme måde, som den enkelte familie, som vi andre gør. F.eks. kunne man i tv-udsendelsen Udfordring høre statsministeren begrænse denne garanti til kun at gælde de boligejere, der har købt bolig i 1980'erne. Socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Frank Jensen, sagde forleden dag, at garantien kun var et spørgsmål om, at folk ikke skulle gå fra hus og hjem. Erhvervsministeren, fru Mimi Jakobsen, siger,

at det er lysende klart, at det er en garanti til den enkelte boligejer for, at økonomien ikke bliver ringere ved en eventuel omlægning af skatterne. Skatteministeren selv har ifølge Jyllands-Posten i mandags sagt, at der kan blive behov for særlige hjælpeforanstaltninger for de boligejere, der falder uden for garantien. Hvordan kan man falde uden for en garanti, der efter sin ordlyd omfatter alle boligejere?

Det bliver mere og mere mystisk, jo flere regeringsmedlemmer man lytter til, og derfor trænger vi til en afklaring. Er dette en garanti, som hver eneste familie kan fæste lid til, eller gælder det kun nogle få boligejere, og i så fald hvilke?

Skatteministeren (Stavad):

Det er en garanti, som hver eneste, hver enkelt familie, kan fæste lid til.

Pernille Sams (KF):

Hvis det er rigtigt, at det er det – og det er jo det, der står, så det glæder mig, at skatteministeren siger, at det er rigtigt – så kan jeg ikke lade være med at spørge skatteministeren, hvordan hans udtalelse i Jyllands-Posten skal forstås. Skatteministeren siger, at visse boligejere falder uden for garantien. Hvilke boligejere er det så, der falder uden for garantien, og hvordan kan det forenes med skatteministrens udtalelser nu?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg beklager, at jeg ikke mindes at have set, hvad jeg har været citeret for i Jyllands-Posten.

Men jeg kan sige til fru Pernille Sams, at regeringens bestræbelser går ud på, at vi i det generelle skattesystem får det indarbejdet således, at vi samler alle op. Jeg tror, at det, der giver nogen forvirring, er, at medlemmer fra andre partier forsøger at skabe tvivl i sagen. Vi har fra regeringens side sagt, at der ingen tvivl er om, at vi med denne garanti – i modsætning til alt, hvad den tidligere regering ønskede – har givet en garanti, som både er præcis, og som omfatter den enkelte familie.

Pernille Sams (KF):

Da skatteministeren åbenbart ikke ved, hvad han selv har sagt til Jyllands-Posten, vil jeg gerne læse det op:

[Pernille Sams]

»Regeringen er parat til at lave særlige hjælpeforanstaltninger for boligejere, der måtte falde uden for den generelle garanti mod tab ved en skattereform.«

Det vil sige, at regeringen opererer med, at der er nogle boligejere, der falder uden for den generelle garanti. Og det er af meget stor interesse at få at vide: Hvad er det for boligejere, der falder uden for den generelle garanti?

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne komme skatteministeren lidt til undsætning.

Er det ikke sådan, at det er umuligt at komme med en så generel garanti, der skulle omfatte alle, og således at ingen kunne risikere nogen som helst forringelse i deres rådighedsbeløb, bare fordi de har en ejerbolig?

Hvis man nu fjerner en række af de fidusmuligheder, som ligger i skattelovgivningen – og personbeskatningsudvalget har jo lavet en lang liste over sådanne fradragsfiduser, som det vil være klogt at fjerne – er det så ikke sådan, at hvis man fjerner alle disse fradragsfiduser, så kan man ikke samtidig sige, at også en sådan ændring i kraft af en skattereform kommer ind under den garanti, som regeringen har udstedt? For hvis man lægger den fortolkning til grund, at garantien skal gælde i enhver situation, er situationen så ikke den, at så kan man faktisk ikke lave nogen skattereform?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er meget glad for at konstatere, at hr. Jes Lunde er vendt tilbage til virkeligheden og, som vi så ofte har oplevet det, kommer med saglige indlæg i en debat.

Det forholder sig selvfølgelig, som hr. Jes Lunde siger, at hvis det er sådan, at man bliver taget i at udføre sort arbejde og man bor i egen bolig, vil vi selvfølgelig ikke skyldte nogen kompensation for den skat, man kommer til at betale for det sorte arbejde. Sådan er det selvfølgelig indrettet.

Til fru Pernille Sams vil jeg sige, at efter at fru Pernille Sams læste op fra Jyllands-Posten, mindedes jeg godt, at jeg var blevet citeret for noget. Men jeg tror nu nok, hvis jeg ikke husker meget galt, at fru Pernille Sams er i gang med det, som man kalder citatfusk. Hvis fru Pernille Sams læser indledningen til den pågældende artikel, mener jeg, at fru Pernille

Sams vil kunne se mig refereret for, at det er regeringens klare hensigt at udforme omlægninger i skattesystemet, så vi generelt lægger op til at leve op til vores garanti. Og så fik jeg spørgsmålet fra den pågældende journalist: Jamen hvis nu der skulle være enkelte undtagelser? Så sagde jeg: Ja, selv i den situation vil regeringen være parat til at leve op til garantien.

Men der er ikke lagt op til særordninger, der er lagt op til generelle omlægninger, som lever fuldt og helt op til vores garanti.

Pernille Sams (KF):

Det er grove sager at skulle beskyldes for citatfusk, når jeg står med artiklen i hånden, og når det er indledningen på artiklen, jeg netop har læst op; det er ikke et eller andet klip fra midt inde i. Det er starten på artiklen: »Særhjælp til truede boligejere«. Og så siger skatteministeren:

»Regeringen er parat til at lave særlige hjælpeforanstaltninger for boligejere, der måtte falde uden for den generelle garanti imod tab ved en skattereform.«

Det er starten på hele artiklen, og derfor er det da yderst mærkværdigt at beskyldte mig for citatfusk, for det er da netop det, artiklen handler om.

Nu har jeg forstået – og det må vi jo så analysere – at skatteministeren giver hr. Jes Lunde ret, når hr. Jes Lunde siger, at garantien altså ikke gælder alle, selv om skatteministeren lige før sagde, at den gælder hver eneste boligejer.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne diskutere den pågældende artikel med fru Pernille Sams, når vi efterfølgende har den foran os begge to.

Med hensyn til garanti til den enkelte boligejer vedstår regeringen det 100 pct. Men jeg ved ikke, om fru Pernille Sams mener, at fordi man tilfældigvis har en bestemt boligform, skal man kompenseres, hvis det bliver opdaget, at man udfører sort arbejde. Det mener jeg ikke, og jeg håber, at fru Pernille Sams er enig i, at sådan bør det selvfølgelig forholde sig.

Jes Lunde (SF):

Skatteministeren er glad for, at jeg vender tilbage til virkeligheden og giver gode, saglige oplysninger, som skatteministeren kan bruge; det har jeg ikke noget imod.

[Jes Lunde]

Det er vigtigt for mig, at skatteministeren forstår, at SF bestemt ønsker en skattereform. Vi ønsker at få saneret i alle fradragsfiduserne, vi ønsker at få økologien til at betyde mere i skattesystemet, osv. Men det, der bekymrer os, er, at forskellige repræsentanter for regeringspartierne i disse uger og dage kommer med så mange og modstridende udtalelser, at hele projektet umuliggøres.

Derfor vil jeg høre, om skatteministeren vil tage initiativ til at få lidt mere styr på medlemmerne af regeringspartierne, så de ikke kommer med så mange udtalelser, at hele projektet bliver umuliggjort, for det vil vi i hvert fald beklage i SF.

Pernille Sams (KF):

Jeg kan ikke helt forstå skatteministerens ønske på dette område, for skatteministeren taler helt uden om spørgsmålet, og det må da være i skatteministerens interesse at få en afklaring her, så vi undgår uro på boligmarkedet.

Nu begynder skatteministeren at tale om sort arbejde og alt muligt andet, som ikke har spor med dette spørgsmål at gøre. Jeg ved ikke, hvordan dette med sort arbejde overhovedet kommer ind i skatteministerens tanker. Det her drejer sig om, at regeringen vil sænke rentefradraget med 20 pct., og det har ikke spor med sort arbejde at gøre. Det har noget at gøre med: Hvordan står boligejerne efter dette, gælder garantien alle, eller gælder den ikke alle?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg skal nøjes med at konstatere, at regeringen arbejder for stille og roligt at få nedsat skatteprocenterne. Jeg forstår, at det er fru Pernille Sams uenig i. Det må vi tage til efterretning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 341

9) Til *skatteministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Løber garantien, som er nævnt i spm. nr. S 340, for hver enkelt husejer i den periode, den pågældende boligejer har restgæld i boligen, eller er det kun en garanti, der gælder nogle få år?«

Skatteministeren (Stavad):

Den garanti, regeringen har givet boligejerne, er knyttet til selve karakteren af skatteomlægningens gradvise gennemførelse. Garantien indebærer, at det generelle skattesystem skal leve op til vores målsætning vedrørende boligejerne, og derfor er det også helt uaktuelt at spørge, om skattesystemet også vil blive ved med at leve op til målsætningen.

Den nuværende regering kan inden for sin levetid garantere, at skattesystemet vil opfylde målsætningen. Men i betragtning af, at den tidligere KV-regering aldrig gav boligejerne en så vidtgående garanti, som vi har givet, kan vi naturligvis ikke garantere, at kommende regeringer vil optræde lige så ansvarsfuldt som den nuværende over for boligejerne. Men i denne regerings levetid kan vi indestå for det.

Pernille Sams (KF):

Jeg er nu slet ikke enig i, at den tidligere regering ikke også gav garantier. Men da var der tale om et helt anderledes positivt udgangspunkt, for der var tale om, at vi arbejdede for skattelettelser, og derfor var det et spørgsmål om, at skattelettelserne skulle komme alle til gode på lige vilkår, både ejere og lejere; der var noget at fordele. Her er ikke noget at fordele, for her er tale om skatteomlægninger, og derfor er det lige pludselig meget aktuelt, hvad det er for garantier, der bliver givet, og derfor er situationen set med mine øjne en helt anden.

Jeg havde heller ikke forventet et særlig klart svar, efter at jeg har siddet og lyttet til, hvad skatteministeren har svaret på alle vores øvrige spørgsmål, men jeg havde dog forventet et eller andet, som bare bragte os i den rigtige retning.

Men jeg vil så i hvert fald have lov til at spørge, om skatteministeren er opmærksom på, at når man har en gæld i 20-30-årige lån i et lavinflationssamfund, løser problemerne ikke sig selv. Derfor bør den garanti, som regeringen arbejder med at yde til et antal boligejere – hvor stort dette antal er, har vi ikke kunnet få at vide – være en garanti, som selvfølgelig løber i hele den periode, hvori den enkelte familie har restgæld i sin bolig.

Skatteministeren (Stavad):

Det er faktisk det, jeg har forsøgt at sige i

[Skatteministeren]

forskellige variationer mange gange her i løbet af debatten i dag, at det faktisk er den sikkerhed, de tilsagn, den nuværende regering allerede har givet.

Jeg forstår, at fru Pernille Sams – som jeg er i tvivl om repræsenterer Det Konservative Folkeparti i denne sammenhæng – er en indædt modstander af, at vi får sænket marginalskatteerne i det danske samfund. Det er altså stadig en ambition for denne regering. Jeg håber, at de forhandlere fra Det Konservative Folkeparti, som vi kommer til at sidde over for, vil være samarbejdsvillige og vil medvirke til, at vi får et bedre skattesystem, så vi kan hente nogle af de gevinster hjem, der ligger i nogle omlægninger, og som igen betyder lavere skatteprocenter.

Pernille Sams (KF):

Jeg synes, det er fantastisk at høre på det her. Nu har Det Konservative Folkeparti i årevis arbejdet for at få indført skattelettelser, og så står skatteministeren lige pludselig og siger, at vi går imod skattelettelser.

Det er skatteministeren selv, der har taget skattelettelser af dagsordenen. Nu er der lige pludselig, efter at vi har fået en ny regering, kun tale om skatteomlægninger. Vi andre har arbejdet på skattelettelser, så dette er da en helt mærkværdig bagvendt måde at forsøge at fremstille tingene på.

Men jeg tager én ting som et positivt svar her – og det håber jeg at jeg kan – og det er, at de garantier, der er givet, løber lige så længe, som hver enkelt boligejer har restgæld i sin bolig.

Skatteministeren (Stavad):

Det er rigtigt noteret af fru Pernille Sams, at denne regering ikke mener, at det er ansvarlig politik at øge underskuddet på statsfinanserne yderligere. Vi mener ikke, at det tjener befolkningen, vi mener ikke, at det er ansvarligt at gå ud og låne store summer for at lukke dem ud i form af generelle skattelettelser. Vi mener faktisk, at det er uansvarligt. Det forstår jeg at fru Pernille Sams mener er måden at gøre det på. Jeg tror, at befolkningen er klog nok til at gennemskue, at den form for skattelettelser kommer den selv til at betale efterfølgende med rentes rente.

Formanden:

Jeg er ikke i stand til at forhindre, at spørgsmålene giver anledning til svar af denne art, men jeg synes jo nok, at man generelt lige skal holde sig til det emne, spørgsmålet omhandler.

Pernille Sams (KF):

Jeg forstod heller ikke svaret, og jeg forstod heller ikke, hvad det havde med det her spørgsmål at gøre, men ...

Formanden:

Hov hov!

Pernille Sams (KF):

... men jeg kan i hvert fald konstatere, at nu skælder skatteministeren mig ud, fordi vi gerne vil have skattelettelser, og for 10 sekunder siden skældte skatteministeren mig ud, fordi vi ikke ville have skattelettelser.

Så konsekvent og så logisk er det at følge skatteministerens tankegang i denne debat, som handler om boligejernes fremtid!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 342

10) Til *skatteministeren* af:

Pernille Sams (KF):

»Kan den garanti, der omtales i spm. nr. S 340, overføres ved salg af boligen, således at køber overtager sælgers garanti?«

Skatteministeren (Stavad):

Ja, og her kan jeg nøjes med at henvise til tidligere afgivne svar, specielt svaret på spørgsmål nr. S 341, som gør, at fru Pernille Sams' spørgsmål er uaktuelt.

Pernille Sams (KF):

Jeg føler slet ikke, at det er uaktuelt. Det er tværtimod meget aktuelt, og jo mere regeringen viger uden om at svare på spørgsmålene, jo mere aktuelle bliver de.

Spørgsmålet, der er stillet her, er jo ganske enkelt, om garantien, som bliver givet, følger den enkelte person eller den enkelte bolig. Hvis garantien følger personen, medfører det, at mennesker stavnsbindes i den bolig, de nu engang er i. De vil være afskåret fra at flytte, og mobiliteten på arbejdsmarkedet vil blive meget

[Pernille Sams]

dårligere, end den er i dag. Den er i forvejen for ringe, og den vil blive endnu dårligere. Følger garantien derimod boligen, har man stadig en chance for at flytte.

Derfor er dette et helt relevant spørgsmål, som jeg slet ikke kan forstå at regeringen ikke finder relevant og ikke vil nedlade sig til at svare på.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er sådan set glad for de bemærkninger, som fru Pernille Sams kom med her, for det betyder, at jeg nu kan se, at når fru Pernille Sams går ud med misinformation, er det, fordi fru Pernille Sams simpelt hen ikke har forstået, hvad det handler om.

Det, der lægges op til, er generelle omlægninger i vores skattesystem, hvor vi lever op til de tilsagn, der er givet i regeringsgrundlaget, og derfor er det altså ikke noget med særordninger eller lignende, der er knyttet til enkeltpersoner eller til enkeltlån. Det er en del af det generelle skattesystem, og derfor betyder det selvfølgelig også, at den nye ejer vil opnå de samme fordele som den tidligere ejer. Det er bl.a. også derfor, at man ikke vil opleve, at ejerboligpriserne vil blive påvirket negativt af de omlægninger, der lægges op til.

Pernille Sams (KF):

Kan skatteministeren så svare bekræftende på – og nu føler jeg egentlig, at skatteministeren, selv om han ikke ville, er ved at svare på det spørgsmål, der er blevet stillet – at den garanti, som man giver hver enkelt ejerboligfamilie, følger boligen?

Skatteministeren (Stavad):

Garantien følger skattesystemet, og da både den gamle og den nye ejer bliver behandlet efter samme skattesystem, vil den nye ejer få de samme fordele som den tidligere ejer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 350

11) Til *skatteministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke fradrag der kan gives til togstewardesser, når de er borte fra hjemmet og må overnatte i en anden del af landet?«

Skriftlig begrundelse

Kommunerne behandler de forskellige togstewardesser uens, idet nogle kommuner tillader fradrag og andre ikke. Det skal bemærkes, at togstewardesserne ikke er ansat af DSB, men af et privat aktieselskab.

Skatteministeren (Stavad):

Hr. Ole Donner spørger mig, hvilke fradrag togstewardesser kan få, når de er borte fra hjemmet og må overnatte i en anden del af landet.

Skattemæssigt er der ikke fastlagt særlige regler om fradrag for togstewardesser. De er berettigede til akkurat de samme fradrag som andre lønmodtagere med tilsvarende arbejdsforhold. Told- og Skattestyrelsen har oplyst mig, at man ikke er bekendt med, at togstewardesser skattemæssigt behandles forskelligt i kommunerne.

Det er imidlertid min opfattelse, at der for togstewardesser ikke er tale om et skatteproblem, men derimod om et problem, der naturligt må løses mellem den ansatte og arbejdsgiveren, og uden at skattemyndighederne involveres.

Hvis der er udgifter forbundet med arbejdet, må udgangspunktet være, at der er tale om udgifter, som arbejdsgiveren bør afholde, og som derfor må være den ansattes indkomst helt uvedkommende. Udgifterne bør derfor hverken have økonomiske eller skattemæssige konsekvenser for den ansatte.

I forbindelse med skattereformen midt i 1980'erne blev der af forenklingsgrunde fjernet en lang række standardfradrag. Det vil derfor være et tilbageskridt, hvis der indføres nye standardfradrag, som i princippet skal dække udgifter, arbejdsgiveren burde have afholdt. Skattereglerne ville blive endnu mere vanskelige og komplicerede både at forstå og at administrere og dermed modvirke det fælles hensyn, som jeg er helt sikker på at hr. Ole Donner og jeg er enige om, nemlig at vi ønsker en nødvendig forenkling og forståelighed i vores skattesystem.

Ole Donner (FP):

Jeg takker skatteministeren for svaret og vil gerne tilføje, at dette spørgsmål ikke er stillet for at drille skatteministeren, men alene for at

[Ole Donner]

få opklaret forholdene for togstewardesser. Det er nemlig sådan, uagtet skatteministeren ikke har kunnet få det oplyst fra Told- og Skat-testyrelsen, at der finder en forskelsbehandling sted, idet nogle kommuner accepterer, at man får et fradrag for køretillægget, som man får med 7,07 kr. pr. time, mens andre kommuner ikke gør det.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han vil se på sagen, for at man i hvert fald ikke forfordeler togstewardesser i forhold til f.eks. flypersonel, idet flystewardesser får udbetalt dagpenge, som er skattefri. Man kan også sammenligne det med handelsrejsende, der ligeledes får en skattefri godtgørelse for fortæring og logi, når de er ude på deres job. I skattebogen for 1993 står der direkte om jernbanepersonale, at natpenge skal medregnes til indkomsten, hvorimod kørepenge ikke er skattepligtige.

Jeg finder det uheldigt, at en lille gruppe togstewardesser på omkring 150 personer ikke behandles som flystewardesser og andet personale, og jeg vil derfor spørge ministeren, om han vil se på dette spørgsmål, så man kan få konstateret, om det, der foregår, er rigtigt eller forkert.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg synes, det er et helt igennem sagligt spørgsmål, hr. Ole Donner stiller, og jeg er også glad for at komme over i en lidt anden rille. Hvis hr. Ole Donner har yderligere oplysninger om forskelsbehandling med udgangspunkt i noget konkret, vil jeg meget gerne tage anledning til, at vi ser nærmere på det i Skatteministeriet.

Hvad angår spørgsmålet om handelsrejsende og flypersonale osv., kan jeg sige, at vores problem jo er, at vi, hvis vi skal lave særregler for hver enkelt lønmodtagergruppe, får et system, der bliver fuldstændig umuligt at håndtere, og at vi forskertser vores fælles bestræbelse for at skabe større enkelhed og større forståelighed i vores skattesystem. Derfor har bestræbelsen været – i øvrigt på tværs af de politiske skel også her i Tinget – at prøve at lave ordninger, hvor man indgår aftale imellem den ansatte og arbejdsgiveren om, at det er arbejdsgiveren, der afholder udgifter, det er helt nødvendigt at afholde for at udføre arbejdet, og at det er arbejdsgiveren, der fører det ind i sit regnskab. Jeg tror, det er en rigtig tendens, hvis vi skal prøve at lave et enkelt skattesystem.

Ole Donner (FP):

Jeg er helt enig i skatteministerens betragtninger. Men det forholder sig netop også sådan, at flystewardesser får udbetalt nogle dagpenge som et skattefrit tillæg, for så vidt de ikke overskrider de almindelige regler, som er gældende på det område. Og der var jo også den mulighed, som ministeren var inde på før, at man kunne aftale disse særlige forhold med sin arbejdsgiver.

Men kan jeg forstå det sådan, at ministeren mener, udbetaling af natpenge og køretillæg kunne sammenlignes med de regler, der gælder for flystewardesser, sådan at disse tillæg igen kunne fradrages på selvangivelsen? For det er jo uomtvisteligt, at en togstewardesse, som er borte fra sit hjem, har ekstra udgifter ved at overnatte f.eks. i Sønderborg.

Endelig skal jeg spørge, om ministeren ikke umiddelbart mener, at der er noget galt, når man taler om disse kørepenge, hvis man skal tro den formulering, der står i »Skatten«.

Skatteministeren (Stavad):

Det er Ligningsrådet, som på en række områder har lavet nogle standardsatser, som man tillader forskellige nærmere definerede grupper at benytte sig af. Der er ikke sådanne standardsatser for togstewardesser eller togpersonale. Jeg er heller ikke bekendt med, at Ligningsrådet har planer om at gennemføre sådan nogle.

Det, jeg gav hr. Ole Donner tilsagn om, er, at hvis der foregår en forskelligartet behandling og hr. Ole Donner har konkrete eksempler herpå, vil jeg meget gerne modtage materialet og se på sagen.

Ole Donner (FP):

Nu ved jeg, at skatteministeren har været et agtet medlem af det omtalte ligningsråd i mange år. Ministeren nævnte i sit første svar, at der her i Tinget er enighed om, at der ikke må være skattemæssig ulighed, og at alle skal have mulighed for at fratække nødvendige udgifter. Derfor vil jeg nu nøjes med at takke ministeren for tilsagnet om, at han vil se på sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 351

12) Til skatteministeren af:

Ikast (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at den nuværende fortolkning af 40 pct.-reglen for lejeindtægter på feriehus ændres?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af oplysninger fra Feriehusudlejning I/S, at told- og skatteregionen for Ringkøbing Amt for årene 1990 og 1991 har gennemført en kontrol af lejeindtægter på feriehus i Ringkøbing Amt. Under denne kontrol er det kommet frem, at told- og skatteregionen opfatter el-, telefon- og olieforbruget som skattepligtigt. Told- og skatteregionen tolker dermed 40 pct.-reglen således, at alle indtægter fratrækkes 40 pct. og derefter beskattes. Derved kommer husejeren til at betale skat af penge, der aldrig er tjent.

Skatteministeren (Stavad):

I anledning af hr. Icasts spørgsmål kan jeg oplyse, at 40 pct.-reglen går ud på, at ejere af sommerhuse ved udleje i stedet for at fratække de faktiske udgifter, der er forbundet med udlejningen, kan fratække 40 pct. af lejeindtægten, heri inkluderet betaling for el, vand, gas, varme og lign. Denne regel, som Ligningsrådet har vedtaget, og som ikke er ændret siden 1977, er et tilbud til sommerhusejere om, at de kan opgøre den skattepligtige indkomst på enkel måde, i stedet for at den enkelte private, der ejer et sommerhus og lejer det ud nogle uger, skal føre et regnskab. Før 1977 gjaldt en regel om, at de direkte udgifter kunne fratrækkes ved siden af et standardfradrag, som til gengæld kun var på 10 pct.

Det forhold, at skattemyndighederne har grebet ind over for nogle sommerhusejere, som har foretaget et fradrag to gange, nemlig både de faktiske udgifter til el, varme, telefon og lign. og samtidig 40 pct.-fradraget, som bl.a. skal dække de selv samme udgifter, får hr. Ikast til at konkludere, at husejerne kommer til at betale skat af penge, de aldrig har tjent. Det er naturligvis ikke rigtigt.

Men uanset at hr. Ikast har misforstået den del af regelsættet, vil jeg sige, at jeg er indstillet på at undersøge, om 40 pct.-fradraget fortsat er tilstrækkeligt, eller om der er behov for justeringer af hensyn til en bedre dækning af sommerhusejernes udgifter ved udlejning, hvilket

kan medvirke til at opretholde dette vigtige aktiv for turisterhvervet.

Ikast (KF):

Jeg vil gerne takke skatteministeren. Nu gør vi alle sammen så meget for turisterhvervet, og vi har i Jylland næsten udsolgt af sommerhuse for hele den næste sæson. Vi skal gerne have flere sommerhusejere til at leje sommerhusene ud, og derfor vil jeg gerne have, at vi har helt klare regler. Jeg mener, der er noget unaturligt i, at man betaler for en udgift, man har til el.

Skatteministeren har jo tidligere – så vidt jeg husker, var det sidste sommer – talt om de meget store sommerhuse med meget stort elforbrug. Det er givet, at der er en helt anden situation på sommerhusmarkedet, end vi har haft før. Folk vil have luksus med meget stort elforbrug. Og i den forbindelse vil det være naturligt, at man for dette som for alle andre erhverv kan trække udgifterne fra, inden man begynder at beregne skatten.

Men jeg takker skatteministeren for tilsagnet om den nærmere undersøgelse, og jeg skal nok huske skatteministeren på det.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ikast i, at det er et område, hvor vi selvfølgelig skal have meget klare regler, men det har vi faktisk også.

Når man begynder at undersøge de enkelte udlejeres forhold og så finder nogle, der ikke har levet op til disse klare regler, ville det selvfølgelig være forkert, hvis man så igennem fingre med det, mens de, der fulgte reglerne, så fik en beskatning, som andre slap for.

Men da jeg også er enig med hr. Ikast i, at vi på dette her område har en fælles interesse i at have forhold, der gør, at de sommerhuse, vi har, er besat – udlejet eller beboet af ejerne – vil jeg gerne se på denne sag, for jeg mener som sagt, vi skal have set nærmere på, om der er behov for nogle justeringer af reglerne.

Det tilsagn er givet, og jeg er glad for at blive holdt til ilden af hr. Ikast.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 352

13) Til *trafikministeren* af:

Gammelgaard (KF):

[Gammelgaard]

»Hvorfor har ministeren skiftet standpunkt med hensyn til anlæg af Århus-Herning-motorvejen?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af radio, tv og dagspressen, at ministeren tager det af den foregående trafikminister fremsatte anlægslovsforslag om bl.a. Århus-Herning-motorvejen tilbage. Der vil angiveligt ikke blive fremsat et nyt lovforslag om anlæg af Århus-Herning-motorvejen i resten af denne folketingsssamling.

Dette er et markant brud med den hidtidige trafikplanlægning, hvoraf den nævnte motorvej har været en central del. Der er i allerhøjeste grad behov for den hurtigst mulige anlæggelse af motorvejen, ligesom der vil være god samfundsøkonomi i et sådant anlæg.

Såvel Århus Amtsråd som Silkeborg Byråd har godkendt den af daværende trafikminister Kaj Ikast foreslåede linjeføring, og hvis den ikke fastholdes, sidder ministeren de lokale instansers beslutning og holdning overhørig. Det vil være højst opsigtsvækkende i en sådan sag.

Jeg er ganske enig med Århus bys borgmester, Thorkild Simonsen, der ønsker og har arbejdet for – også i forhandlinger med den tidligere regering – at Århus-Herning-motorvejen anlægges hurtigst muligt med den af de lokale instanser foreslåede linjeføring.

Gammelgaard (KF):

Den 13. januar i år fremsatte den tidligere trafikminister, hr. Ikast, forslag til lov om visse hovedlandeveisstrækninger, der bl.a. omfatter anlæg af Århus-Herning-motorvejen.

Dette forslag var den nuværende trafikminister og Socialdemokratiet enige i, og man tilsluttede sig forslaget om, at fredningen af Gudenådalens visse steder blev ophævet, så motorvejen kunne føres nord om Silkeborg, helt i overensstemmelse med de lokale instansers holdning.

I sidste uge oplevede vi så det højst mærkværdige, at den nuværende regerings trafikminister meddelte, at lovforslaget er taget tilbage, og at der ikke kommer et nyt forslag foreløbig. Trafikministeren talte endog om, at der ikke skulle anlægges nye motorveje de næste ti til tyve år.

Hele dette helt nødvendige motorvejsprojekt mellem Århus og Herning er nu skudt ud i

en uvis fremtid, og der hersker stor usikkerhed, også blandt de mange borgere i området. Hvorfor?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Umiddelbart synes spørgsmålet mest inspireret af en overskrift, »En regerings beslutning«, og derfor er jeg glad for at kunne få lejlighed til at svare på hr. Gammelgaards spørgsmål.

Jeg kan bekræfte, at regeringen tager det lovforslag om hovedlandeveje, som blev fremsat den 13. januar 1993, tilbage. Det er derimod ikke rigtigt, at regeringen ikke vil fremsætte et nyt lovforslag i denne folketingsssamling, og jeg kan oplyse, at det vil ske inden for de nærmeste 14 dage. Regeringspartierne har tværtimod aftalt, at lovforslaget snarest skal genfremsættes, men der bliver foretaget visse ændringer i det.

For så vidt angår motorvejen mellem Århus og Herning er det hensigten i første omgang alene at søge anlægsbemyndigelse til strækningerne Herning-Bording og Låsby-Århus. Ved at udtage strækningen forbi Silkeborg af lovforslaget holdes alle muligheder åbne på denne strækning. Vi kan så se på, om der er andre muligheder, der bedre tilgodeser de særlige naturfrednings- og miljøhensyn i området, inden Folketinget træffer den endelige beslutning.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at jeg, som det har været fremme i pressen, har drøftet sagen med borgmestrene i Århus, Silkeborg og Herning. De har tilsluttet sig regeringens planer om i første omgang kun at fremsætte forslag til anlægslov for de to yderstrækninger nærmest Århus og Herning.

Jeg bemærker, at hr. Gammelgaard i begrundelsen fremfører, at hr. Gammelgaard er enig med Århus' borgmester, og jeg kan således konstatere, at det er trafikministeren også.

Det er fortsat velbegrundet at anlægge de to yderstrækninger som motorvej, idet det er her, den største trafik er på strækningen.

Gammelgaard (KF):

Jeg fatter sandelig ikke, at de socialdemokratiske borgmestre i Århus, Silkeborg og Herning åbenbart har ladet sig spise af med det, de fik at vide på mødet i søndags med trafikministeren, for det er jo helt utilfredsstillende for de tre byer og for hele området.

[Gammelgaard]

Må jeg i den forbindelse henvise til de udtalelser, som projektleder Birger Munch fra Vejdirektoratet er kommet med i dag. Jeg henviser til f.eks. Morgenavisen Jyllands-Posten, hvor han siger: 2 stumper motorvej vil tiltrække en trafik, der ellers ville have valgt andre ruter gennem Jylland. Derfor bliver trafikken gennem Silkeborg endnu tættere, miljøbelastningen værre, ligesom der vil ske flere trafikulykker. Det siger projektlederen fra Vejdirektoratet.

Jeg synes, at det, der her lægges op til, er en farceagtigt amputeret løsning, og derfor kan jeg da med det samme oplyse, at vi naturligvis agter at opretholde det lovforslag, som den tidligere trafikminister fremsatte. Så kan Folketinget jo komme til at tage stilling til det.

Jeg må i øvrigt sige, at denne sag har afdækket, at der er uenighed i regeringen om dette spørgsmål, og ligesom bl.a. Silkeborgs borgmester har udtalt, at han ikke kan forstå, at indbyggerne i Silkeborg skal lide under den, må jeg spørge, hvorfor vi alle sammen skal lide under, at regeringen er internt uenig. Hvorfor kan vi da ikke få gennemført den motorvej fra Århus til Herning, som der er så hårdt brug for, og som den tidligere regering jo havde forhandlet med de berørte kommuner og amtskommuner om og fra dem jo altså har fået klart tilsagn om at de tilslutter sig?

Jeg må også konstatere, at trafikministerens svar er udtryk for, at han har skiftet standpunkt, for han gav jo tilsagn om støtte til den linieføring, som den tidligere regering fremsatte forslag om.

Ikast (KF):

Det er med stor undren, at jeg ser på det nye forslag. Det er et brud på trafiksikkerheden, som Socialdemokratiet ellers altid har præket i denne sal. Hver gang den tidligere regering ikke har haft penge til at fuldføre f. eks. de nordjyske motorveje, har hr. Risgaard Knudsen været fremme og tale om trafiksikkerheden, og også andre fra den socialdemokratiske gruppe har talt om trafiksikkerheden. Nu får vi 2 stumper motorvej liggende, med hvad dette medfører af trafik, der skal ledes ind igennem Silkeborg by.

Og når jeg så tænker på, hvad der er ofret af penge og kræfter og lokalsamtaler, og at valg af 20 muligheder har været gennemgået fra A

til Z både med miljøfolk, med lokalt valgte, med alle specialister både i ministerier og ude i landet . . . på grund af to radikale stiller man nu et forslag, som fuldstændig tilsidesætter den politik, som Socialdemokratiet har haft i de sidste tyve år.

Formanden:

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at der er nogle regler for spørgetid, der skal følges. Hvis en medspørger ønsker ordet, skal han formulere et spørgsmål. Det noterede jeg mig ikke hos hr. Ikast.

Ikast (KF):

Hr. formand, jeg stillede det spørgsmål, at jeg var forundret over, at denne løsning gennem Silkeborg ikke er med, idet den er undersøgt.

Formanden:

Det er efter min vurdering meget tvivlsomt, om det kan karakteriseres som et spørgsmål i spørgetidens forstand.

Helge Sander (V):

Jeg er trods alt vældig tilfreds med, at trafikministeren her i dag har fastslået, at der er tale om en motorvej, både for så vidt angår stykket fra Herning til Bording og stykket fra Låsby til Århus, for herom har der jo kunnet herske en vis usikkerhed, når man har fulgt debatten i dagspressen.

Til gengæld håber jeg, at det vil lykkes et flertal her i Folketinget at fastholde det lovforslag nr. L 167, som den tidligere trafikminister nåede at fremsætte, hvor der jo er en helheds-løsning, som jeg hidtil har haft indtrykket af der var bred dækning for i så godt som hele Folketinget.

Men det ser altså anderledes ud nu, og derfor må jeg spørge trafikministeren, hvilken tidshorison der er for midterstykket på Århus-Herning-motorvejen. For nok får vi motorvej i begge ender, men for at det kan fungere – for at det kan være noget, der virkelig betjener det jyske erhvervsliv – er det altså temmelig afgørende, at vi har en motorvejsstrækning på hele stykket fra Herning til Århus. Derfor spørger jeg altså trafikministeren: Hvad er tidshorison-ten?

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det er også med stor forundring, at jeg og ikke mindst Herning har måttet konstatere denne kovending hos trafikministeren i forhold til den holdning, han havde inden regeringsdannelsen.

Det får mig til at sige, at vi ikke fik nogen forklaring på, hvorfor ministeren har skiftet holdning, og derudover at stille det spørgsmål, om trafikministeren kan bekræfte, at en løsning, hvor der nærmest kommer to bomme op ved Silkeborg, vil betyde en forringelse af færdselssikkerheden, det vil sige flere uheld, mulighed for dødsulykker, og hvad der ellers følger med.

Desuden vil jeg spørge, om en skrinlægning af den motorvejsplan med den tidsplan, som Socialdemokratiet havde accepteret, inden man gik i regering, ikke også betyder en forringet mulighed for beskæftigelsen og dermed samtidig en modsatrettet tendens i forhold til det, som regeringen går ind for.

Jeg håber, at der i svarene kommer til at ligge en forklaring på, at det sidste stykke omkring Silkeborg bliver lagt op.

Sidst vil gerne spørge, om det ikke er korrekt, at det stykke omkring Silkeborg var accepteret af Socialdemokratiet, inden man gik ind i regeringen, som den bedste og mest acceptable mulighed også med hensyn til miljøet.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, at det, trafikministeren her er kommet frem med, er fornuftigt, og det skal trafikministeren i hvert fald ikke have utak for.

Jeg synes også, det er fornuftigt, at trafikministeren vil afvente den landstrafikplan, som vi her i Folketinget har vedtaget at vi skal have, således at vi ved, hvilke investeringer der skal gøres på området.

Mit spørgsmål til ministeren er, om ministeren kan sige noget om, hvorvidt man i stedet for de motorveje, som nogle gerne ser, vil lave nogle omfartsveje, f.eks. ved Herning, Brande og Ikast.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Først vil jeg gerne sige til hr. Gammelgaard, at jeg har noteret mig samme artikel i Jyllands-Posten i dag og dermed også noteret mig, at der er en trafikpsykolog, som har lyst til at

blande sig i den offentlige politiske debat. Det synes jeg alt sammen er inspirerende, men det er, som det også er fremgået af flere spørgsmål, jo ikke et nyt synspunkt; det er faktisk et gammelt synspunkt, og jeg er overbevist om, at den tidligere regering og den tidligere trafikminister har været foreholdt tilsvarende, som det også bekræftes her. Vi er også andre steder – f.eks. på strækningen Ønslev-Sakskøbing – i den situation, at man bevæger sig fra én vejtype ind i en anden og fra denne vejtype ud igen. Det kan der naturligvis rejses en berettiget opmærksomhed imod, og det vil regeringen tage med i de overvejelser, man nu gør sig om strækningen.

I anledning af hr. Ikasts spørgsmål om de to strækninger, der nu laves først, uden at det midterste stykke laves, vil jeg sige, at dette jo egentlig ikke medfører nogen ændringer i rækkefølgen for anlægsplanen.

Dette kan også være et svar til fru Anne Birgitte Lundholt, der bl.a. spurgte, hvornår strækningen var færdig, og om det betyder noget for beskæftigelsen. For så vidt angår beskæftigelsen får det ingen konsekvenser, idet der ikke i dette forslag er stillet færre midler til rådighed. Det er også sådan, at disse strækninger med de bevillinger, som der var enighed om senest i forbindelse med finanslovaftalen, og hvis yderstrækninger under alle omstændigheder var prioriteret først, tidligst kan være færdige i 1998-99.

Det betyder, at der ikke med regeringens beslutning om på ny at overveje strækningen omkring Silkeborg er sket nogen som helst forsinkelse af anlægsaktiviteten på den pågældende strækning. Man kan sige, at der principielt kunne være tale om en fremskyndelse af løsningen af denne strækning, under forudsætning af at der kommer flere bevillinger til vejområdet, og under forudsætning af at der findes en løsning, hvoraf der ingen anke er til Naturklagenævnet. Principielt kan man altså godt forestille sig, at regeringens beslutning kan betyde en fremrykning, frem for at man venter på en kendelse, hvis der findes en anden løsning, og det er jo præcis det, regeringen har sagt den vil gøre . . .

Formanden:

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at talletiden er udløbet. Jeg ved godt, det er hårde betingelser.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Hr. Helge Sander mener jeg jeg har svaret, og jeg vil gerne i anledning af hr. Tommy Dinesens spørgsmål slutte med at bekræfte, at i det omfang, vi får øgede bevillinger og afventer landstrafikplanen, er det regeringens opfattelse, at vi derefter vil sætte ind over for løsningsproblemer af nogle af de mere akutte flaskehalsproblemer for trafikafviklingen og sikkerhedsproblemer på landkortet, som i øvrigt er velkendte også med de bynavne, som hr. Tommy Dinesen nævnte.

Formanden:

Det er ikke alle former for meningsudvekslinger, som vores spørgetidsinstitution er mest egnet til – det får vi nok også konstateret i dag – og det bliver jo ikke lettere, når vores ure ikke fungerer.

Gammelgaard (KF):

Jeg vender tilbage til mit hovedspørgsmål, nemlig hvorfor ministeren har skiftet standpunkt med hensyn til anlæg af Århus-Herning-motorveje. Det kræver Folketinget et svar på; vi må have et svar på det her.

Derudover vil jeg gerne høre, hvad den garanti går ud på, som man i dag kan læse om i aviserne at ministeren har givet den radikale gruppeformand, hr. Bilgrav-Nielsen. Det vil vi sandelig også gerne høre noget nærmere om, for det kan da ikke være sådan, at der foreligger hemmelige aftaler vedrørende dette motorvejsanlæg, som Folketinget ikke har krav på at få kendskab til. Lad os nu få frem i lyset, hvad ministerens begrundelser for at skifte standpunkt er, og hvad det er for en garanti, ministeren har givet hr. Bilgrav-Nielsen.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Skal jeg forstå trafikministerens svar vedrørende trafikikkerheden ved overgangen til anden vejtype således, at trafikministeren og regeringen faktisk regner med, at det omtalte stykke omkring Silkeborg ikke bliver færdigt i forbindelse med den samlede motorvej, og at vi dermed vil stå med det problem? For det betyder jo, at regeringen ikke alene har besluttet sig for at udsætte bygningen af det midterste stykke, men faktisk allerede har besluttet sig til, at der ikke skal bygges motorvej på det midterste stykke.

På spørgsmålet vedrørende beskæftigelsen fik jeg et svar, som om det kun drejede sig om beskæftigelsen i forbindelse med bygningen af motorvejen. Jeg går ud fra, det er trafikministeren bekendt, at der også regnes med beskæftigelse i de områder, der bliver forbundet med motorveje, og det er altså ganske væsentligt i Ringkøbing Amt.

Kirkegaard (KF):

Jeg har den dybeste medfølelse med trafikministeren: Så få dage på den ærefulde post og så allerede sådan en redelighed. Og så skal trafikministeren oven i købet have udsigt til hr. Bilgrav-Nielsens brede smil – det må være ganske belastende.

Jeg vil gerne stille to supplerende spørgsmål. Det ene er: Hvor mange af regeringens utallige ministre og hvor mange af regeringens fire partier er enige i den beslutning, som trafikministeren har redegjort for? Jeg spørger, fordi jeg i mandags i Ringkøbing Amts Dagblad kunne læse en artikel af hr. Lysholm Christensen, som siger følgende:

»Kristeligt Folkeparti er dybt uenigt med trafikministeren i hans beslutning om at udsætte bygning og projektering af de midtjyske motorveje.«

Det andet spørgsmål: Trafikministeren har sagt, at han vil fremsætte forslag om etablering af motorvejen mellem Herning og Århus, men hvornår agter trafikministeren at fremsætte forslag om projektering af en motorvej mellem Herning-Holstebro og trekantområdet?

Ikast (KF):

Jeg vil gerne bede trafikministeren bekræfte, at Trafikudvalget har ført forhandlinger med samtlige lokale borgmestre, tekniske udvalg, amternes tekniske udvalg, amtsborgmestre, interesseorganisationer i hele Silkeborg omegn, og at der er tale om den største miljøundersøgelse, der nogen sinde er lavet på en vejstrækning i Danmark. Hvilken begrundelse har regeringen for at forkaste dette?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Hr. Gammelgaards spørgsmål om, hvorfor ministeren har skiftet standpunkt, må jeg afvise baggrunden for. En minister fremsætter forslag om den pågældende vejstrækning, men vælger en anden fremsættelse i etaper end den

[Trafikministeren]

førrige regering og ønsker at undersøge området om Silkeborg nærmere.

Lad mig med det samme sige til hr. Ikast, at det er jo ganske udmærket, at der foreligger undersøgelser. Det er et godt udgangspunkt for en ny vurdering af passagen i Silkeborgområdet, og det kunne være, at de trods alt kunne suppleres med både ideer og analyser.

Og så vil jeg sige klart og tydeligt, at det er alle regeringens fire partier, der er enige om at trække det nuværende forslag tilbage og fremsætte et lovforslag i den form, jeg har skitseret. Det er en forkert oplysning, at der er givet andre garantier til hr. Bilgrav-Nielsen, end der er givet til andre. Det gælder borgmestere, det gælder folketingsmedlemmer, og det gælder regeringens trafikpolitiske ordfører.

Til fru Anne Birgitte Lundholt må jeg sige det samme. Det her er et spørgsmål om at tage etaper ud. Den tidligere regering valgte også på rute 26 at foreslå anlægsloven i én etape omkring Rødkærbro. Men i øvrigt vil jeg komme tilbage til det i svaret på det næste spørgsmål.

Over for hr. Kirkegaard har jeg besvaret spørgsmålet om, hvor mange partier der er enige. Det er alle. Og med hensyn til strækningen Herning og sydpå vil jeg have lov til at henvise til en senere besvarelse på et kommende spørgsmål.

Gammelgaard (KF):

Vi har ikke fået at vide, hvad det er for garantier, trafikministeren har givet visse mennesker. Kan vi ikke få det at vide? Det har offentligheden da krav på og Folketinget også. Hvad er det for garantier, der er givet i denne sag, og som åbenbart er årsagen til, at ministeren har fraveget det standpunkt, han i hvert fald havde indtil regeringsskiftet, nemlig at vi skulle have gennemført Århus-Herning-motorvejen som foreslået i det lovforslag, som den tidligere trafikminister fremsatte?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Det lovforslag, som regeringen fremsætter, og som på afgørende områder er identisk med det, som den tidligere regering har fremsat, er der enighed om, og der er derudover hverken givet garantier eller løfter, hvilket jeg har svaret hr. Gammelgaard én gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 357

14) Til trafikministeren af:

Ikast (KF):

»Er ministeren enig i den radikale gruppeformand Bilgrav-Nielsens udtalelser i Politiken den 29. januar 1993 om, at der ikke skal bygges nye motorveje i Jylland?«

Skriftlig begrundelse

Som begrundelse for spørgsmålet skal jeg fremhæve, at den socialdemokratiske folketingsgruppe i alle årene har stået for en udbygning af de jyske motorveje.

Ikast (KF):

Da statsministeren holdt sin meget lange åbningstale, omtalte statsministeren overhovedet ikke transportpolitikken. Hele transportsektoren var væk. Der var intet om bygning af motorveje, der var intet om Storebælt, der var intet om Øresundsforbindelsen, der var intet om Femer Bælt, der var intet om udbygningen af lufthavnene. Samtidig har den nuværende trafikminister trukket to projekteringslove tilbage fra Folketinget, henholdsvis den C-løsning, der foreligger, fra Vejle til Ikast og videre til Holstebro og H-løsningen fra Kolding til Herning.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Jeg kan bekræfte, hvad spørgeren også ved, at jeg naturligvis mener, at der stadig væk er brug for at bygge nye motorveje i Jylland ud over de anlæg, som Folketinget allerede har vedtaget. Jeg skal i den anledning henvise til det svar, jeg netop har givet hr. Gammelgaard vedrørende strækningen Herning-Bording og Låsby-Århus. Vi bygger simpelt hen de veje færdig, som der er enighed om at bygge.

I øvrigt er det min tanke at få udarbejdet en overordnet landsplan på vejområdet, så vi kan se på alle de foreliggende projekter i sammenhæng. I konsekvens heraf mener jeg, at vi skal viske tavlen ren for så vidt angår rute 18 og således få ophævet projekteringsbemyndigelsen for denne, dvs. de såkaldte A-, B- og C-løsninger, og der skal altså heller ikke i det kommende lovforslag være bemyndigelse til at projektere linje H.

[Trafikministeren]

Regeringen vil i den forbindelse udarbejde en overordnet vejplan, der tager initiativ til nye analyser og vurderinger af forskellige mulige linjeføringer for en ny højklassificeret vejforbindelse mellem Holstebro og Herning og trekantområdet. Det vil i den forbindelse blive overvejet, om der i det hele taget er behov for en sådan forbindelse, eller om de trafikale problemer kan løses gennem anlæg af omfartsveje uden om de mest belastede byer og udbygning af de eksisterende veje.

Anlægsbemyndigelsen vedrørende rute 26 – den 10 km lange motortrafikvejsstrækning ved Rødkærsgade – vil blive opretholdt uændret i det nye lovforslag.

Ikast (KF):

Når statsministeren overhovedet ikke omtaler infrastrukturen, er det ikke helt tilfældigt. Man har altså nedprioriteret det, der tidligere skulle være dynamoen i at skaffe arbejdsløse hænder i sving, således at man skabte nye erhvervsområder. Regeringen har hermed nedprioriteret hele Vestjylland ved at pakke H-løsningen i mølposen. Er det korrekt forstået?

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg er også dybt, dybt forundret over den holdning, der kommer til udtryk her fra trafikministeren, men som åbenbart svarer til de udtalelser, der er kommet i flere medier, hvor trafikministeren skulle have udtalt, at der jo alligevel ikke var behov for flere motorvejsforbindelser i Vestjylland i de næste 10-20 år.

Vil det sige, at den trafikplan, som trafikministeren nu regner med at fremlægge med omvurderinger, regner man sandelig med skal munde ud i, at engang om en 20 år kan vi få gedestierne skiftet ud med nogle ordentlige motorveje til et driftigt erhvervsområde i Vestjylland? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål angår den bemærkning, der blev benyttet omkring rute 18 – hvilken linjeføring den nu end skal have – forbindelsen fra Holstebro/Herning og ned til trekantområdet, hvor jeg bemærkede, at der netop ikke blev benyttet ordet motorvej, men tværtimod blev talt om omfartsveje og andet omkring byer. Det kunne tyde på, at regeringen allerede har truffet beslutning om at nedprioritere disse projekter så langt, at de i hvert tilfælde ikke kommer op inden for regeringens

levetid. Det vil jeg meget gerne have afkræftet mest af hensyn til de områder, det drejer sig om.

Jeg kan som begrundelse herfor sige, at jeg tidligere – inden statsministeren blev statsminister – har drøftet disse her ting i Herning, og jeg har hørt mange finansieringsmodeller for, hvordan disse veje kunne blive finansieret, endda fremrykket i forhold til den tidligere regering. Jeg vil da gerne spørge, om trafikministeren har hørt noget til statsministerens planer, som eksisterede, før han blev statsminister.

Formanden:

1 minuts taletid. Jeg beder om, at medlemmerne hjælper med til, at det bliver overholdt.

Gammelgaard (KF):

Jeg forstår, at det lovforslag, der så bliver fremsat vedrørende Århus-Herning-motorvejen, er uden et væsentligt stykke, nemlig stykket fra Bording til Låsby. Det kan man i hvert fald kalde en amputeret motorvej.

Vi står jo nok alle sammen nu med Politiken i hånden fra fredag den 29. januar, hvor man kan læse, at den radikale gruppeformand, hr. Bilgrav-Nielsen, siger, at Det Radikale Venstre har fået stoppet anlæg af de nye motorveje i Jylland. Nu har man sagt stop til den planlagte naturvandalisme.

Er ministeren enig i de udtalelser, som hr. Bilgrav-Nielsen er kommet med om, at det f.eks. var bedre at styrke alternativerne, udbygge brugen af jernbaner? Det siger hr. Bilgrav-Nielsen jo. Og hvis ministeren er enig med hr. Bilgrav-Nielsen, hvorledes har regeringen så egentlig tænkt sig at leve op til finanslovaftalens forudsætninger om fremrykning af offentlige anlægsinvesteringer til brug for beskæftigelsen, til nytte for beskæftigelsen, til forøgelse af beskæftigelsen?

Helge Sander (V):

For det midt- og vestjyske erhvervsliv er det en umådelig trist dag. Først bekræfter trafikministeren, at der ikke bliver tale om den løsning med øst, som alle havde set frem til, og nu får vi bekræftet, at al den sydgående trafik fortsat skal foregå på de veje, som vi kender i dag. Det er ganske enkelt meget, meget utilfredsstillende.

[Helge Sander]

Det er lidt svært at se sammenhængen i den nye regerings politik, når man gang på gang hører om fremrykning, øget beskæftigelse, bedre infrastruktur osv. og det første, man gør, så er, at man simpelt hen med hånden fejer de helt afgørende forslag væk, som betyder noget for den del af landet, som har den mest aktive del af vort erhvervsliv.

Så vil jeg gerne spørge trafikministeren: Hvilket forhold er det, som har fået Socialdemokratiet til at skifte standpunkt her i de sidste døgn? Eller sagt på en anden måde: Hvor omfattende er den vetoet, som Det Radikale Venstre tilsyneladende har fået i disse sager?

Kirkegaard (KF):

Det er en chokerende dag for Midt- og Vestjylland. Jeg kan forstå, at det budskab, jeg skal tage med hjem til de mennesker, der har arbejdet i årevis på denne sag – kommunalpolitikere, erhvervsfolk osv. – er, at ideerne om en motorvejsstrækning mellem Holstebro/Herning og trekantområdet reelt er skrottet på ubestemt tid. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det var det reelle udsagn i det, ministeren sagde.

Og så vil jeg endnu en gang gerne spørge: Det er da rigtigt, at samtlige fire regeringspartier står bag denne beslutning? Jeg citerede nogle linier af hr. Lysholm Christensen fra Kristeligt Folkeparti for et øjeblik siden. Vil det sige, at det, hr. Lysholm Christensen har sagt til Ringkjøbing Amts Dagblad, er noget sludder?

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Flere af spørgsmålene går på effekten af beskæftigelsen og fremrykningen.

Jeg vil gerne gøre spørgerne opmærksom på – specielt fru Anne Birgitte Lundholt – at det, jeg har udtalt om udsigterne til at få gennemført de projekterede veje med den nuværende økonomiske baggrund, også med de 100 mio. kr., der blev fastsat i finanslovsforliget, betyder, at der er rigeligt arbejde til mange år frem. Regeringen overvejer en yderligere fremrykning.

Selv om vi ikke får en yderligere fremrykning, kommer der ikke til at mangle projekteringsopgaver. Jeg vil gerne understrege, at den tidligere regering har afleveret flere veje på papir, end den har gennemført, og derfor er der opgaver at tage fat på, og de midler, der er til

rådighed på nuværende tidspunkt, ville ikke stille spørgerne i den situation, at vi lynhurtigt kunne afvikle de projekter, som vi taler om her. Det gælder både ruten fra Hanstholm til Århus, fra Herning til Århus og området syd for Herning, den såkaldte H- eller C-diskussion.

De partier, der står bag finansloven, vil i næste uge blive indkaldt til et møde vedrørende fremrykning, og jeg kan forsikre, at der kommer ikke til at mangle vejprojekter at fremrykke i forbindelse med de allerede vedtagne, uanset at regeringen på nogle områder fremsætter et andet forslag.

Så mener jeg, at jeg er blevet misfortolket i spørgsmålet om H eller C. Det, jeg har sagt, er, at vi nu vurderer dette område på ny, og at der i forbindelse med en plan for landstrafik – en plan, som den tidligere regering fik pålagt, og som vi overtager – vil ske en vurdering af, om vi kan løse trafikproblemerne på en anden måde, end det tidligere har været forudsat, men jeg sagde faktisk også i mit svar, at heri indgår også en højklassificeret vej, og det betyder enten en motortrafikvej eller en motorvej. Regeringen har ikke lagt sig fast på det. Denne terminologi er ikke ministerens. Der står heller ikke i den tidligere regerings forslag noget om, at der i det område skal gå en motorvej. Der står motorvej/motortrafikvej.

Afslutningsvis skal jeg sige til hr. Ikast, at det ikke er rigtigt, at trafikken ikke var nævnt i åbningstalen. Jeg hæfter mig specielt ved, at den miljøhandlingsplan, som allerede VKR-regeringen fremlagde og fik tilslutning til, vil blive opprioriteret, og at der på infrastrukturområdet vil blive fremrykket projekter. Problemet kan være, at der er så mange projekter, der venter på at blive etableret, at blive gennemført, at det ikke er projekter, men penge, der savnes, og det vil vi diskutere med finanslovsparterne.

Formanden:

Taletiden er 2 minutter også for ministre. Men det er en vanskelig situation for alle parter, det ved jeg godt.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Kan trafikministeren virkelig bekræfte, at en regering, der mener, at arbejdsløsheden – og det er formentlig rigtigt – stadig væk vil stige,

[Anne Birgitte Lundholt]

kan lade sig nøje med nogle barberede projekter i forhold til det, der var et stort flertal for i Folketinget, og så oven i købet sige: Der er rigeligt arbejde? Der er rigeligt arbejde, hørte jeg trafikministeren sige. Nu er det rigtigt, at det her ikke kun drejer sig om anlægsarbejdet. Det drejer sig også om forbindelse til de regioner, der har savnet motorveje og har savnet ordentlige vejforbindelser, for at erhvervsudviklingen kan fortsætte.

Hertil kommer, at trafikministeren også siger, at der i den tidligere regerings program, hvad angår den sydgående trafik, også var tale om motorveje/motortrafikveje. Ja, der var tale om motorveje på de strækninger, som jeg nu har forstået at trafikministeren mener der skal være omfartsveje på, og det er jo det, problemet består i: Skal vi meddele Ringkøbing Amt, at disse sydgående veje måske ligger 20 år ude i fremtiden, men det kan være, at der kommer en omfartsvej, og at løsningen til Århus bliver en eller anden form for blok og så ind på en byringvej på halvvejen, og om 20 år kan man måske få løst sit vejproblem?

Ikast (KF):

Jeg vil bede trafikministeren undskylde. Jeg havde også et andet punkt. Det var rengøring af DSB's – det havde statsministeren også med i sin tale – jernbanestationer; den glemte jeg.

Men bortset fra det: Det her er oplægget til turismen i Vestjylland. Det er derfor, H- eller C-løsningen har været så væsentlig at få frem og få projekteret, således at udviklingen inden for turistindustrien kan fremmes. Nu har regeringen jo oven i købet fået en turistminister. Men regeringen udskyder det her mindst 10-12 år, hvis man skal igennem alle de småting, der skal laves rundt omkring, og som trafikministeren nævnte. Jeg kan gå hjem og sige i Jylland, at der bliver nok en motorvej i hvert fald næsten mellem Herning og Silkeborg. Man fastholder linjen fra Århus til Viborg videre til Skive og op til Thisted, det er helt fint, men de store vestjyske områder, hvor turismen er virkelig stor, har ingen udsigt til en motorvej eller en motortrafikvej.

Gammelgaard (KF):

Mit spørgsmål er så: Har hovedparten af strækningen mellem Århus og Herning udsigt til en motorvej?

Hvornår har regeringen egentlig forestillet sig at fremsætte et lovforslag, der omfatter hovedparten af strækningen mellem Århus og Herning, altså stykket fra Bording til Låsby? Hvornår har man sluttet sine overvejelser sammen med de øvrige regeringspartier? Hvornår kan vi egentlig forvente at få den motorvej? Er det rigtigt, som ministeren sagde i Politiken forleden dag: »Nåh ja, motorvejen skal jo ikke bygges de første 10-20 år.«?

Kirkegaard (KF):

Trafikministeren undlod at svare på mit spørgsmål. Det kan selvfølgelig være, fordi trafikministeren glemte det. Det kunne også være et udtryk for behændighed. Jeg vil dog gerne give trafikministeren en ny chance. Hr. Lysholm Christensen siger følgende til Ringkøbing Amts Dagblad:

»Kristeligt Folkeparti er dybt uenig med trafikministeren i hans beslutning om at udsætte bygning og projektering af de midtjyske motorveje.«

Når hr. Lysholm Christensen siger sådan, er der så tale om sludder fra hr. Lysholm Christensens side?

Helge Sander (V):

Det var en utrolig bedrøvelig tale fra trafikministeren. Det er nu blevet fastslået, at regeringen er på vild flugt fra den hidtidige trafikpolitik, der var fastlagt i det jyske område, planerne er totalt opgivet. Der er nogle småløsninger, som slet ikke hjælper på det overordnede problem, og det er en konstatering, som jeg må gøre med beklagelse.

Da vi ikke kan stille spørgsmål til gruppeformænd, må jeg stille mit spørgsmål til trafikministeren: Er der så til gengæld flere cykelstier med i de overvejelser, som regeringen har?

Risgaard Knudsen (S):

Jeg må sige, at jeg forstår ikke hr. Kirkegaards spørgsmål, som nu er blevet gentaget en 2-3 gange, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Har ministeren ikke her i dag givet besvarelsen af dette spørgsmål på vegne af en enig regering? Når jeg stiller dette spørgsmål, er det som følge af, at jeg går ud fra, at Kristeligt Folkepartis parlamentariske leder er blevet fejlciteret.

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Jeg vil besvare hr. Kirkegaards spørgsmål først under henvisning til det spørgsmål, jeg fik fra hr. Risgaard Knudsen: Det kunne være en antagelse, man kunne gøre, at der var tale om et fejlцитат. Til hr. Kirkegaard kan jeg kun sige, at regeringen er enig.

Jeg vil gerne sige til fru Anne Birgitte Lundholt, at den tidligere regering fremlagde en oversigt over investeringsbehovet på vejområdet på 20 mia. kr., og det er projekter, der findes rundt omkring i landet. Nogle af dem er der anlægslov for, som aldrig er blevet sat i gang, andre er der ikke anlægslov for.

Vi tror, det er en god idé at fremrykke investeringerne til afvikling af de områder, hvor der er trafikknudepunkter. Med hensyn til motorvejsperspektivet 10-20 år vil jeg sige, at det var ud fra den nuværende finansiering.

Til spørgsmålet om, hvornår der kommer en vej fra området syd for Herning til trekantområdet, kan jeg sige, hvad jeg i øvrigt allerede har sagt, at vi går i gang med at vurdere disse planer, og at vi vil komme med forslag så snart som muligt. Skulle den højklassificerede vej ikke komme først, har vi den mulighed at gå i gang med at løse de reelle trafikproblemer, som ligger i området, og dér vil jeg henvise til det svar, jeg gav til hr. Tommy Dinesen tidligere. Der er f.eks. Nørre Snedeområdet, og der er Brandeområdet, hvor der også ligger konkrete planer, som vi vil kigge på i den forbindelse.

Dette var også et svar til hr. Gammelgaard, der efterlyste tidsplaner. Det er ikke for at trække tiden ud, det er for at komme med en bedre plan, en mere, skal vi sige miljøvenlig plan, der lever op til, at vi undgår at ødelægge miljøet med nye, store trafik anlæg, og det er den analyse, der foretages. Når den analyse er færdig, vil der komme et forslag.

Den antagelse, som ligger bag hr. Gammelgaards spørgsmål, er altså, at der ikke kommer en løsning, og det er jeg glad for at få lejlighed til at dementere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 355

15) Til økonomiministeren af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor regeringen har tænkt sig at spare på det offentlige forbrug?«

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med Fremskridtspartiets kritik af det rekordstore antal ministre (24) har økonomiministeren oplyst i Danmarks Radios TV-Avisen, at regeringen ikke ville spare på dette område, men på andre. I den anledning vil spørgeren gerne høre, hvor det er, ministeren så vil spare.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil føre en ansvarlig udgiftspolitik, så det offentlige ressourceforbrug kommer til at udgøre en faldende andel af nationalindkomsten. Nye initiativer vil derfor også fremover først og fremmest skulle finansieres ved omprioriteringer. Regeringens samlede prioritering vil fremgå af finanslovsforslaget for 1994.

Hvad angår udgifterne i 1993 i forbindelse med regeringsdannelsen, kan jeg oplyse, at der snarest kommer et samlet aktstykke til Finansudvalget vedrørende regeringsskiftet og de dermed forbundne omposteringer mellem ministerier og eventuelle meromkostninger. Det kunne have ventet til tillægsbevillingsloven, men regeringen ønsker, at disse omposteringer mellem ministerier og eventuelt flere omkostninger kommer åbent frem hurtigst muligt, og at eventuelt større omkostninger finansieres inden for rammen af finanslov 1993.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja tak. Men når jeg har stillet spørgsmålet, er det, fordi både undertegnede og økonomiministeren den 26. januar 1993 var i Danmarks Radios TV-Avisen på baggrund af, at den nye rødskjorte-regering har startet sin æra med 24 ministre, og det er jo noget af en rekord i Danmarkshistorien. Da svarede økonomiministeren, da ministeren blev spurgt fra journalistens side, hvor man ville spare, eller om ikke det var overflødig i en sparetid: Så må vi jo gøre det andre steder, for det samlede budget skal selvfølgelig holdes, så det er jo et ansvar, regeringen samtidig påtager sig: At være sparsomme i øvrigt.

Jeg har lidt svært ved at forstå ministerens svar, når ministeren siger, at der skal være et

[Pia Kjærsgaard]

aktstykke i Finansudvalget, hvor de eventuelle nye omkostninger skal bevilges.

Jeg synes ikke, det er rimeligt, når man samtidig ved, at 24 ministerposter betyder øgede ministerbiler, kontorer, personale, stedfortrædere til de ministre, der er indkaldt specielt i ministerens eget parti, pensioner og lønninger i øvrigt. Det må beløbe sig til et meget betragteligt millionbeløb, og da bliver jeg nødt til at spørge ministeren: Præcis hvor vil ministeren spare, når nu ministeren siger, at regnskabet skal gå lige op?

Ole Donner (FP):

Jeg har også med stor interesse læst regeringsgrundlaget, og dér taler man om, at man vil gøre en hel masse for arbejdsløsheden, og det har man også gjort, i og med at man nu har udnævnt 24 ministre. Så er de da i hvert fald kommet i arbejde, selv om flere af dem havde job i forvejen. Men jeg kan ikke rigtig forstå, når regeringen vil have nogle lavere udgifter, at man så ikke har beregnet: Hvad koster egentlig alt det her?

Nu så jeg i dagspressen i dag, at i Ministeriet for Teknologiuudvikling og Anvendt Forskning – i parentes bemærket: Hvor ministeren ikke rigtig vidste, hvad det var for opgaver, om der overhovedet var nogen opgaver – skal der foreløbig ansættes 100 mennesker. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om man på nuværende tidspunkt overhovedet ved, hvad det koster, som man har sat i værk dér. Det er i hvert fald noget af det, man skal vide for at kunne spare de andre steder.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde før, og jeg skal gerne stå ved og bekræfte, at selvfølgelig skal det samlede budget holdes, som fru Pia Kjærsgaard citerede mig for at have sagt. Derfor bliver de merudgifter, der er, finansieret inden for rammerne af finanslov 1993. Hvordan regeringen vil gøre det eller foreslå det gjort, vil fremgå af det aktstykke, som bliver fremsat i Finansudvalget inden for de nærmeste par uger.

Pia Kjærsgaard (FP):

Så bliver jeg nødt til at spørge ministeren: Mener ministeren ikke som tidligere medlem af en trods alt ikkesocialistisk regering, at når

det af dagspressen nærmest på komisk vis fremgår, at man ikke kan få fat på trafik- og kommunikationsministrene, fordi man ikke kan få fat på dem via KTAS, så er det for meget?

Man opretter nye kontorer, fordi ministre, der nu er opfundet, siger, at de låner et skrivebord i andre ministerier, man splitter tidligere sammenlagte ministerier op, og man gør i øvrigt, hvad man kan. Det virker nærmest som vernetjenester, fordi der nu sidder fire partier samlet i en regering. Er det dog ikke en besynderlig start for en minister, der trods alt på et tidspunkt har tilhørt den anden side af Folketinget, at man nu går med til en udvidelse? I forvejen er Danmark jo et aldeles overadministreret samfund, og derfor virker det altså besynderligt, at man lægger ud med 24 ministerier i vores lille land, hvor man efter Fremskridtspartiets mening godt kunne nedsætte det til en 7-8 stykker. Tværtimod burde man sammenlægge en mængde ministerier. Der er absolut ingen reel årsag til, at man har de mange ministerier. Som sagt synes vi i Fremskridtspartiet, at det virker mere, som om man har skullet finde plads til nogle personer.

Formanden:

Der er nok anledning til at gøre opmærksom på, at spørgsmålet lyder:

»Vil ministeren oplyse, hvor regeringen har tænkt sig at spare på det offentlige forbrug?«

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne takke formanden for klargøringen af, hvad spørgsmålet drejer sig om. Derfor har jeg intet andet svar end at gentage, at svaret på fru Pia Kjærsgaards spørgsmål vil fremgå af det aktstykke, der fremlægges for Finansudvalget inden for den nærmeste tid.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det siger jeg så tak for, og det vil vi opmærksomt følge med i. Men så vil jeg allerede nu forberede ministeren på, at i morgen under Folketingets debat forventer jeg at ministeren kan svare mere klart på de spørgsmål, jeg har stillet nu. Og da mener jeg ikke, at jeg har pligt til – hvad jeg selvfølgelig har under det mundtlige spørgsmål – alene at holde mig til teksten i mit spørgsmål. Da vil jeg gå langt videre over for ministeren, så jeg vil bede ministeren om at forberede sig.

Formanden:

Det er ethvert medlems ret naturligvis, men der er altså grænser for, hvad spørgetidens regler tillader.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Bortfaldet spørgsmål:**Formanden:**

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 356, der var stillet af Køpke Christensen (FP) til statsministeren, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 356

Til statsministeren (29/1 93) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil statsministeren oplyse, hvor meget de danske skatteyderer kommer til at betale ekstra ved udvidelsen af regeringen fra de tidligere 19 til de nuværende 24 ministre, herunder ekstraudgifter til ministerpensioner, ministerlønninger, ministerbiler, indretning af nye ministerier, ekstra personale til ministerierne og ekstra omkostninger til indkaldte stedfortrædere for ministrene, herunder også pension m.v.?«

Begrundelse

Da der i medierne er kommet forskellige tal frem omkring ekstraudgifter i forbindelse med udvidelsen af regeringen med fem ministerposter, er spørgeren af den opfattelse, at de korrekte tal nu bør komme frem.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Den 14. januar 1993 vedtog Folketinget, at forhandling om miljøministerens samme dag afgivne redegørelse om beskyttelse og benyttelse af de danske grundvandsressourcer – en strategi for Danmarks vandforsyning (R 12) skulle finde sted torsdag den 4. februar 1993.

Da det er meddelt mig, at regeringen ikke ønsker, at redegørelsen sættes til forhandling, skal jeg foreslå, at denne beslutning ophæves. Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Arbejdsmarkedsudvalget (2/2 93):

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Ny stedf.: Jan Petersen (S)

Udvalget vedrørende Det Ethiske Råd (2/2 93):

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Ny stedf.: Jan Petersen (S)

Udtræder: Kofod-Svendsen (KRF)

Nyt medl.: Glønborg (KRF)

Kirkeudvalget (2/2 93):

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Nyt medl.: Jan Petersen (S)

Udtræder: Lysholm Christensen (KRF)

Ny stedf.: Merethe Due Jensen (KRF)

Socialudvalget (2/2 93):

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Nyt medl.: Jan Petersen (S)

Udtræder: Kofod-Svendsen (KRF)

Nyt medl.: Lysholm Christensen (KRF)

Det Energitpolitiske Udvalg (2/2 93):

Udtræder: Inger Stilling Pedersen (KRF)

Nyt medl.: Glønborg (KRF)

Finansudvalget (2/2 93):

Udtræder: Kofod-Svendsen (KRF)

Nyt medl.: Glønborg (KRF)

Indfødsretsudvalget (2/2 93):

Udtræder: Inger Stilling Pedersen (KRF)

Nyt medl.: Glønborg (KRF)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (2/2 93):

Udtræder: Kofod-Svendsen (KRF)

Nyt medl.: Lysholm Christensen (KRF)

Retsudvalget (2/2 93):

Udtræder: Kofod-Svendsen (KRF)

Ny stedf.: Glønborg (KRF)